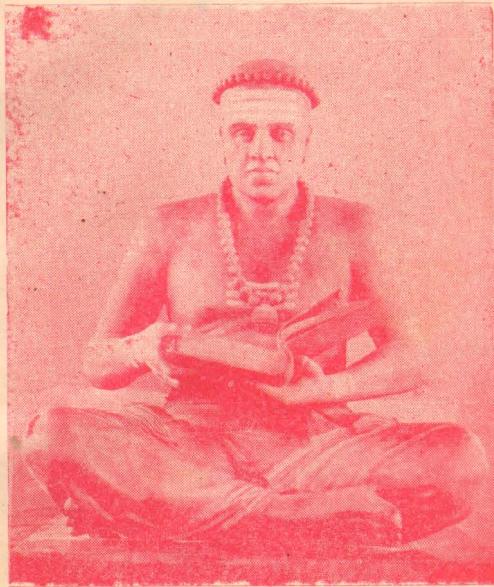
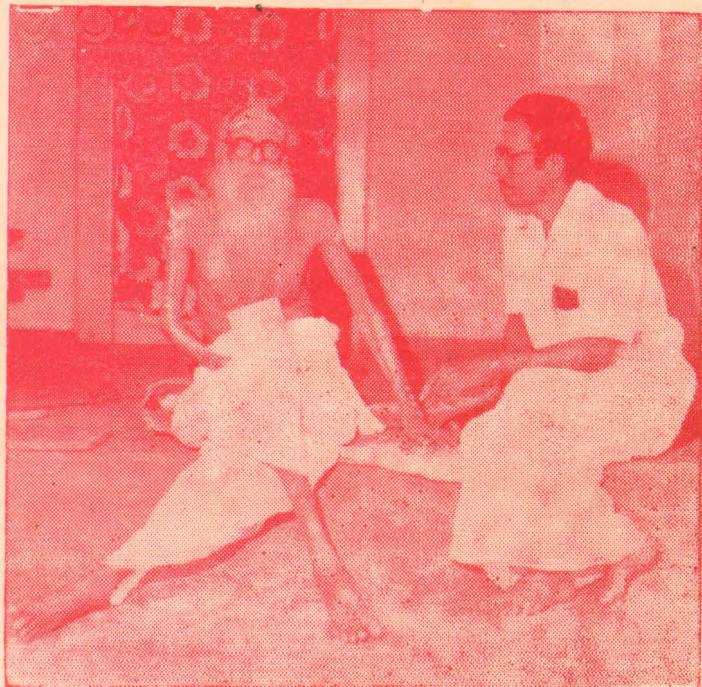

நாவலர் குருபூஜை

நாவலரிகுருப்

1969ஆம் ஆண்டிலே நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் தெற்குவீதியில் உள்ள நாவலர் மணி மண்டபத்தில் நிறுவப்பெற்ற சிலை இது.

நாவலர் குருபூஜை மலர்

1986

శ్రీవారిష్ణమీదు

పంచాంగ లవిశాసన్లు ప్రత్యుత్థిష్ఠ
మిహికి తృతీయి తిథిమాట విశాఖాపత్న
శ్రీకృపాసుయ దివ్యా గోధుమ గాంధి
శ్రీ రాజీ ప్రభుతింపుర్మార్గి

సంస్కరణ క్రమాలు సంశోధన

நாவல் குரல்

குருபூதை மலர்

1986

சமர்ப்பணம்

நாவலர் குரல் முதலாண்டு பூர்த்தி மங்கலமெய்தும்
நினைவில் அரும்பி, நாவலர் பெருமான் குருபுகை யர்
ஆக மலர்ந்து, ஆஸ்திக ஞான வாசனை கமழும் இப் புது
மலரைச் சைவத்தாய் திருவடிகளில் அர்ப்பணிக்கின்றோம்.

மேன்யைடொன் சைவ நீதி
விளங்குக உலக யெல்லாம்:

பஞ்சலபஞ்ச ஆறுமுகநாவலர்
பணிமன்றம்

ஆசியமா

ஸ்ரீலழு ஆறுமுகநாவலர் தனது விடாழுயற்சியாலும், புனிதமான அறப்பணிகளாலும், ஒருகால் யாழ்ப்பாணச் சைவ சமயத்தவரை மலைப் பாம்பு உருவெடுத்து ஏப்பமிட முயற்சி செய்த கிறிஸ்துவ பாதிரி மார்க்களை மயில்போலக் கொத்தித் தீர்த்துக்கட்டியதோடு சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவி, மடாலயங்களை நிர்மாணித்து, சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்தும் சைவநெறியினைக் காப்பாற்றினர். ஆறுமுகநாவலரது பணியை எவருமே தொடரவில்லையெனக் கூறலாம். இந்த வாய்ப்பினை உணர்ந்த பிறசமயத்தினர், சைவமக்கள் வாழும் பகுதிகளுள் ஊடுருவிற் மதமாற்றம் செய்தும் பரிசில்கள் கொடுத்தும் இஷ்டகாம்ய வாழ் விற்கு வேண்டிய அது இதுகளைக் கொடுத்தும், சைவமக்களைக்கொண்டே சிவதர்மங்களை அழிக்க முற்பட்டுள்ளார்கள். இதற்குப் பக்கவாத்தியம் வாசிக்க நெறிகெட்ட பலே அரசியல்வாதிகள் துணிந்தனர்.

நல்லவேளையாக நாவலர் குரல் நல்லவர்களது கரங்களால் இவ் வேளையில் உதயமாயிற்று. இவர்கள் நாவலர் பணிகளைத் துணிந்துநின்ற எவருக்கும் அஞ்சாமல் நிறைவேற்ற இறைவனே திருவருட்டுணை தந்துதவு வரங் என்பதிற் சற்றும் ஜூயமில்லை. அறிவு, ஒழுக்கம், தெய்வத்தன்மை ஆகியவற்றிற்கு முதலிடம் கொடுத்து மக்களைச் சமயநெறியில் வாழ வைக்க நாவலர் குரல் செயற்றிட்டங்களை வகுக்கவேண்டும். எமது மத கருவுலங்களாகிய வேதம், ஆகமம், உபநிடதங்கள், சைவ சமய சாஸ்திரங்கள், மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற இதிகாசங்கள், பதி ணைன் புராணங்கள், கிரியாபாக பத்ததிகள் இவையென்றும் நாடு முழுவதும் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.

இன்று ஈழத்தில் பலவழிகளாலும் பலதுறைகளிலும் பல வேஷங்களில் ஊடுருவிற்றிக்கும் பிறமத சமாசாரங்கள் சைவசமயிக்கு விஷநீர் ஊறிய கிறை. இவ்வேளையில் உண்மையென்பர்கள் செய்த தவமோ அறியேன் நாவலர் குரல் உதயம் செய்துள்ளது. இதனைச் சீராக வளர்த்து, சிறந்த சிவ தொண்டினையாற்றச் சுகல வல்லமைகளையும் அருள எம்பெருமான் சிவஷணமுகழுர்த்தியை நினைந்து இறைஞ்சுகின்றேன். சைவமக்களும் பேராதரவு வழங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

**மாவையாதீனம்
மகாராஜா
ச. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்**

ஆசியுரை

நாவலர் பெருமான் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஒன்றை
வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

கற்றுவல்ல உபாத்தியாயர்கள், குருத்துவமிக்க குரு
மார்கள், சைவப் பிரசாரகர்கள் என்போரைத் தோற்று
வித்தலே அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

அச்சுயந்திரம் தாபித்து நூல்களை வெளியிட்ட நாவலர்
பெருமான் இதழ் ஒன்றையும் நடாத்த எண்ணியதுண்டு.
அவர் காலத்திலே அந்த அபிலாஸை நிறைவேருத்து
நமது துர்ப்பாக்கியம்.

நாவலர் குரல் நாவலர் பெருமானது அந்த அபிலா
ஸையைக் கடந்த ஓராண்டாக நிறைவேற்றி வந்துள்ள
தென்பது அளப்பிலா மகிழ்ச்சி தருகிறது.

ஓராண்டு நிறைவெய்திக் குருமுஜை மலர் வெளிவரும்
இத்தருணத்தில் நாவலர் குரல் பல்லாண்டு நிலைத்து
நாவலர் வழியிலே தொண்டாற்ற நகுலேசுவரப் பெருமான்
திருவடிகளைத் தியானித்து ஆசி வழங்குகிறோம்.

கீரிமலையாதீனம்
சிவழீ கு. ராகுலேஸ்வரக் குருக்கள்

ஆசியர

சைவ மெய்யன்பார்களே,

ஸ்ரீலப்ரீ ஆற்முகநாவலர் குந்துசையை ஓட்டி நாவலர் குரல் சிறப்பு மலர் வெளிவருவதற்கு பெருமகிழ்ச்சி யடைகிறோம். நாவலர் பெருமானார் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் ஆற்றிய அரும்பெரும் பணிகளை நாம் நினைவு கூர்வதற்கு இன்னேரன்ன வெளியீடுகள் இன்றியைக் யாதன; நன்றி மறவாமைக்கும் எடுத்துக்காட்டு. சைவநெறியைக் கடைப்பிடித்து வழுவா தொழுகவேண்டும்; எம்மைப் பகைத்தோருக்கும் இன்முகம் காட்டவேண்டும். நாவலர் பெருமானின் நற்போதனைகளை மறவாது அவ்வழி நின்றெழுதுதலே அவர்களுக்கு நாமாற்றும் கைம்மாரும்.

நற்கைங்கரியமொன்றில் ஈடுபடும் அண்பர்களைவரையும் பாராட்டி எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளின் திருவருளைச் சிந்தித்து எமது உள்ளார்ந்த ஆசிகளை வழங்குகிறோம்.

ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி.

நல்கீல

திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்ரீலப்ரீ

சோமசுந்தர பரமாசார்ய சுவாமிகள்

நல்லீநகர் ஆறுமுகநாவலர்

“தள்ளா விளையுறும் தக்காரும் தாழ்விலாக்
செல்வரும் சேவது நாடு”

என்பது பொதுமறை. தக்கார் எல்போர் நன்மக்களால்
மதிக்கப்படத்தக்கவர் என்ற பொருளைத் தருகிறது.
தான் பிறந்த நாட்டுக்கும் தாய் மொழிக்கும் அநுட்டித்த சமயத்துக்கும் பெருமை கொடுப்போர் என்றென்றுமே பாராட்டுக்கும் போற்றுதலுக்கு முரியோ
ராவார்கள். நாவலர் பெருமானால் நாமனைவரும்
பெருமையடைகிறோம். அவர் அவதரித்த காலம் யாழிப்
பாண மக்கள் உண்மையறிவிழந்து போவியில் மயங்கி
அந்தியராட்சிக்கும் அந்திய மொழிக்கும் வேற்றுமதத்
துக்கும் அடிமைப்பட்டிருந்த காலம். இந்த நிலையில்
நெருக்கில் உறுதியும் நேர்மைத் திறனும் அஞ்சாமை
உரனும் கொண்டு ஆவன செய்தார்; சைவத்தையும்
தமிழையும் எழுச்சிபெறச் செய்தார்; மகத்தான தூய
பணியினால் மக்கள் மத்தியில் நல்மாற்றத்தை ஏற்படுத்
தினால். எழுத்துமூலமாகவும், பேச்சு மூலமாகவும், அவர்
வாழ்ந்துகாட்டிய புனித வாழ்வின் மூலமாகவும் சைவம்
புத்துயிர் பெற்றது. திருக்கோயிலில் வழிபாடுகள்
மேலோங்கின. விரத அநுட்டானங்கள் பின்பற்றப்பட்டன.
திருநீறு முதலிய சிவசின்னங்கள்போற்றப்பட்டன.
புராணங்கள் இதிகாசங்கள் திருமுறைகள் சைவமக்களால்
போற்றிப் படிக்கப்பட்டன. ஆலயங்களில் பிரசங்கம்,
புராண படனம் என்பவை ஆரம்பமாயின. இதற்
கேல்லாம் பேருதவியாக அமைவதற்குத் தமிழிலே பல
நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். சைவ வினாவிடை,
பால பாடம், பெரியபுராண வசனம், திருவிளையாடற்
புராண வசனம், கந்தபுராண வசனம் என்பவை சைவ
மக்கள் மத்தியில் பெரும் பயனைக் கொடுத்தன. இத்
தகைய மகத்தான பணிபுரிந்த பெருமானுக்குச் சைவ
உலகம் பெரும் பாராட்டைத் தெரிவித்தது. அவர்
களின் நூற்றுண்டு வைபவத்தையொட்டி, திருவருவச்

சிலையைப் பிரதிஷ்டை செய்தும் மகாநாடுகள் நடாத்தி
யும் மலர் வெளியிட்டும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் பல
நிகழ்ந்தன. இந்திகழ்ச்சி ஈழத்துச் சைவ மக்களுக்கு
இரு புத்துணர்ச்சியைக் கொடுத்தது என்றால் அதில்
விகையொன்றுமில்லை.

“நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டியபோதும் உள் பாடல்
குற்றமே குற்றம்” என்ற நக்கிரீர் நெறியில் வந்தவர்
தாம் நாவலர் பெருமான். குற்றங்கண்டவழி எவரை
யும் கண்டித்துப் பேசுந் தன்மை இவருக்குண்டு. ஆனால்
கண்டிக்கப்பட்டோர் திரும்ப இவரை எதிர்த்துப்
பேசியதே கிடையாது. ஏனெனில் அழகும் சாதுரியமும்
அமைந்த அவரின் கண்டிக்கும் முறையில் அவர்கள்
அடங்கியிருந்தனர். இதனால் கேட்பவர் யாவரும் மது
வண்டு மயங்கும் மதுகரமொப்ப மயங்கினுவர். அன்று
சைவத்தை இழித்தும் பழித்தும் பாதிரிமார் பலர்
போதனை செய்தனர். அதனை ஏற்ற அடிமை வாழ்
வைப் பல தமிழ் மக்கள் மேற்கொண்டு சிறிய
சலுகைகளை நோக்கிப் பெரியதோர் பண்பாட்டை
இழந்துநின்றனர். இவர்களை ஆணித்தரமான முறையிற்
கண்டித்தார் நாவலர். ஆனால் உண்மையும், நேர்மையும்,
நீதியும், ஒழுக்க சீலமும் உடையவராக இவர் விளங்கி
யமையால் எடுத்த கருமம் அனைத்திலும் வெற்றி
கண்டார். எம்மினத்தோர் மொழி அபிமானம், மத
அபிமான முடையவர்களாக வாழ வழிகாட்டியவர்
இவரே. ஆகவே அவர்களுடைய குருபூசைத் தினத்தில்
சைவத் தமிழுலகம் விழாவெடுத்து வேண்டியன் புரிந்து
பெருமாளின் பணிகளைப் பரப்புவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

நாவலர் பணிமன்றம் திருநெல்வேலி கலாமன்றத்தில்
இவ் விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது குறிப்
பிடத்தக்கதும் பாராட்டுக்குரியதுமான நிகழ்ச்சியாகும்.

துர்க்கா தேவஸ்தானம்
தலைவர்
துர்க்காதுநாதர்
பண்டிகைத்
தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

ஸ்ரீலக්ଷී ஆறுமுகநாவலர்

தமிழ்ப் புலமை

தமிழ் கற்கப் புகுஞ் சைவசமயிகள் முன்னர்ப் பாலபாடங்களைப் படித்துக்கொண்டு, இலக்கணச் சுருக்கத்தைக் கற்றறிந்து. இயன்ற அளவு பிழையில்லாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

நின்னால் கற்று, அதனுள் அடங்கிய சொற்களையும் அவைகளின் பொருள்களையும் அறிந்துகொள்க.

திருவள்ளுவர் குறள், நாலடியார் முதலாகிய நீதி நூல்களைப் பதப் பொருஞ்சனே கற்றறிந்து கொள்க.

சமயத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, சைவர்களுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களைப் பண்ணுடன் ஒதுவும், சுத்தாங்கமாக ஒதுவும் பழகிக்கொள்க.

பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், திருவாதலூரடிகள் புராணம், கந்தபுராணம் உபதேச காண்டம், கோவிற் புராணம், காகிகாண்டம், கூர்மபுராணம், சேதுபுராணம், காஞ்சிப்புராணம், திருத்தணிகைப் புராணம், பதினெடுராந் திருமுறையிற் பிரபந்தங்கள், குமரகுருபரர் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் முதலாகிய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தறிக.

நன்னூல் விறுத்தியுரை, அகப்பொருள் விளக்கவரை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுரை, காரிகையுரை, வெண்பாப் பாட்டியலுரை, தண்டியலங்காரவுரை என்னுமிலக்கணங்களைக் கற்றறிந்து, தாம் கற்ற இலக்கியங்களில் இவ்விலக்கண விதிகளை அமைத்துப் பழகுக.

இன்னும் காலம் உளதாயின் தொல்காப்பியம் இளம்பூரணரூரை, சேநுவரையருரை, நச்சினார்க்கினியரூரை, பிரயோகினவேகவுரை, இலக்கணக்கொத்துரை, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி, இறையனுரகப்பொருஞ்சரை என்னுமிலக்கணங்களையுங் கற்றறிக.

பூகோளநூல், ககோளநூல், அங்ககணிதம், வீசகணிதம், கேஷத்திரகணிதம் என்னும் நூல்களைக் கற்றறிக.

தருக்க நூல்களைக் கற்றறிந்து, எடுத்த விடயத்தை நியாயம் வழுவாமல் எழுதவும் பழகுக.

திருவள்ளுவர்குறள் பரிமேலமுகருரை, திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் நச்சினார்க்கினியரூரை, கல்லாடம்

நச்சினார்க்கினியரூரை என்பவற்றைக் கற்று இடைவிடாது பலகாலும் உளங்கொள்ப் பயிலுக.

விசேஷ தீக்கூ பெற்றுக்கொண்டு, சைவசமய நெறியுரை, சிவதஞ்சோத்தரவுரை, பரமத திமிரபானுசதுர்வேததாற்பரிய சங்கிரகம் முதலாகிய சமய நூல்களைக் கற்றறிக.

கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாம். ஆதலால், தம் வாழ்நாள் முழுவதும் சிவநிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார் நிந்தை, வேதாகம நிந்தை, சிவத்திரவியங்கவர்தல், கொலை, களவு, புலாலுணல், கள்ளருந்தல், பிறர்மனை விழைதல், வரைவின் மகளிர் விழைதல், பொய், அழுக்காறு, புறங்கூறல், செய்ந்தனரி மறத்தல் முதலாகிய பாவங்களை ஒழித்து, சிவத்தியானம், சந்தியாவந்தனம், பஞ்சாங்கரசெபம், சிவபூசை, தமிழ்வேத பாராயணம், சிவாலய சேவை, மாகேசர பூசை, தீக்காகுரு, வித்தியாகுரு, தந்தை தாய் தமையன் முதலிய பெரியோர்களை வழி படுதல், இரக்கம், பொறை, அடக்கம் முதலாகிய புண்ணியங்களையுடையராய் ஒழுகுக.

இருமை யின்பத்துக்கும் துணைக்காரணமாகிய பொருளை, பிறவுயிர்களுக்குச் சிறிதாயினுங் கேடுபயவாத நல்வழியாலே ஈட்டுக.

நித்திய கருமத்துக்கும் பொருளீட்டுதலுக்கும் உரிய காலம் அல்லாத மற்றக் காலமெல்லாம். சிறிதும் விண்படாமல் புண்ணிய நூல்களை ஆராய்தலிலும், நன்மாணக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலிலும், பலருக்குப் பயிப்படும் நூல்களையேனும் உரைகளையேனும் செய்திலும் போக்குக.

இவ்வாறே கல்வியறி வொழுக்கங்களிற் சிறந்து விளங்கும் பரிபக்குவர்கள் சுற்குறுவை அடைந்து, நிருவாணதீக்கூ பெற்றுக்கொண்டு ஞான சாத்திரங்களாகிய (1) திருவுந்தியார், (2) திருக்களின்றுப்படியார், (3) சிவஞானபோதம், (4) சிவஞானசித்தியார், (5) இருபாலிருப்பது, (6) உண்மைவிளக்கம், (7) சிவப்பிரகாசம், (8) திருவங்கட்டயன், (9) வினா வெண்பா, (10) போற்றிப் பஃபேரடை, (11) கொடிக்கவி, (12) நெஞ்சுவிடுதாது, (13) உண்மைநெறி விளக்கம், (14) சங்கறப்பிராகரணம் என்னும் சைவசித்தாந்த நூல்களை உரையுடனே விதிப்படி சிரத்தையோடுங் கற்றறிந்து இச்சாத்திரங்களின் அநுபவப்பயனைய் உள்ள தோத்திர

அடைவாகிய மேற்கூறப்பட்ட தேவாரம், திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களின் உண்மைப் பொருளைச் சிவனது திருவருள் காட்டக்கண்டு நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடந்தாலும் நெஞ்ச நெக்குருக, கண்ணீர் வார, மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப் பச் சிறிதும் மறவாது அச்சிவனது திருவடிக்கீழ்த் தூங்கும் உண்மைநிலையைப் பெற்று வாழ்க.

கற்க கூடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக.

கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாஸறிவன்
நற்று பொழாச ரெனின்.

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை
யென்றுஞ் சிவன்று வினை.

வைணவ சமயிகள் மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் சமய நூல்களொழித்து ஒழிந்தனவற்றையும் தங்கள் சமய சித்தாந்தங்களையும் கற்றறிந்து, அவைகளின் விதித்த படி ஒழுகுக.

தமிழ் கற்றவர்களை நடுவுநிலைமையின் வழுவாது பரீக்ஷை செய்து, அதில் வல்லவர்களென நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக் கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்கும் சபையார் இக்காலத்தில் இல்லாமையால், தமிழ்க் கல்வியில் வல்லவர்களும் வல்லவர்கள்லாதவர்களும் ஒப்ப மதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால், நமது தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க்கல்வியில் விருப்பமும் முயற்சியும் சிறிதாயினும் இலவாயின். பண்டுதொட்டுக் கல்வியிற் சிறப்புற்று விளங்கும் மகிமை பொருந்திய மடாதிபதிகள் பெருங்கருணை கூர்ந்து, காலந் தோறும் தமிழ்கற்றவர்களுள் தங்கள் சந்திதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டவர்களைப் பரீக்ஷை செய்து, வல்லவர்களை நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமுங் கொடுத்தருநூவர்களாயின், எம் மொழியினும் இனிய நமது தமிழ் மொழி மிக வளர்ந்தோங்குமே. ஏழைசொல் அம்பலத்துக் கேறுமா? ஜையயோ! இதற்கு யாது செய்யலாம்.

அமரர்க் கரிய வமலை யன்பர்க் கெளியவளைக்
குமரக் கடவுடன் ருதையைக் கூற்றை யுதைத்தவளைத்
தமரப் பெருஞ்சீர்ப் பதியெனச் சாதிக்குஞ் சைவமதை
யெமர்கட் கருஞ் மறுமுக வெந்தையை யேத்துமினே.

கூறுமின் கூறுமின் கூறுமின் கூறுமின்
வீறுவை யாக்கை விழுமுன் னமரங்கா
லாறுமுக வையன் புகழ்.

வித்துவசிரோமணி
ஸ்ரீமத் ச. பொன்னம்பலபிள்ளை

முழக்கம்

நம்முயிர் நமதுதானே என இறுமாந்திருப்பது வேறு; இயல்பான மலமாயா கன்மச் சூழ்நிலைகளால் அதற்கேற்பட்டிருக்கும் தியக்க மயக்க வாதனைகளை அந்தரங்கமான ஆத்மிக சாதனைகளாற் போக்கி அதனிடத் தில் உண்மை உணர்வும் உள்ளொளி விளக்கமும் நிகழக் கண்டுகொண்டிருக்கும் வகையால் அதனை நமதாக்கிக் கொள்ளுதல் வேறு.

நம்மிற் சிவம் இருக்கிறது. அது நமது எனச் சிலாகித்துக் கொள்ளுதல் வேறு. நம்மிடத்தில் உண்டென உணரப்படும் ஆத்மிகக் குறைபாடுகளை உரிய உரிய முறைகளால் போக்கிச் சிற்றறிவின் ஒழிவில் மலரும் முற்றறிவு விலாசத்தில் நமக்கன்னியமில்லாமல் நம்மிற் சிவம் பிரகாசிக்கக் காணுதல் மூலம் சிவத்தை நமதாக்கிக் கொள்ளுதல் வேறு.

தமிழ் நமது, சைவம் நமது எனத் தருக்கியிருத்தல் வேறு. அறிவாசாரரீதியாக அவற்றின் அந்தரங்கங்களை அறிந்து அரவணைத்துப் பேணி அவற்றின் வாயிலாக வாய்க்கும் புதுமலர்ச்சியில் நாம் பொலிவற்றிருக்கக் காணும் வகையால் அவற்றை நமதாக்கிக்கொள்ளுதல் வேறு.

நாவலர் நம்மவர், அவர் தர்மம் நம் சந்ததிக்கு முற்றுாட்டு எனச் செம்மாந்திருப்பது வேறு. அவர் மஹிமையும் அவர் தர்மமும் மாசுமறு வெய்தாது யதார்த்த பாவத்தில் நிலைபெற்றிருந்து நம் சந்ததியின் சுபீஷ்ட் துக்கு அர்ப்பிதமாம் நிலையில் அவற்றை வருந்தியும் பேணிக் காத்து வைத்துக்கண்டு பூரிக்கும் வகையால் நாவலரை நம்மவராக்கிக்கொள்ளுதல் வேறு.

நாமிருக்கும் நாடு நமதென்றிருத்தல் வேறு; நமதென்றறிதல் வேறு; அதனை நமதாக்கிக் கொள்ளுதல் அதனினும் வேறு.

தன்னுயிரைத் தனதாக்கிக் கொண்டானை மன்னுயிரெல்லாந் தொழும் என்கிறோர் வள்ளுவர். குறித்த மற்றுந் தரவுகளுக்கும் இது அமையும்.

இத்தகைய சிந்தனைகளில் இதங்காண்பவர்களின் இதயக் குரல் நாவலர் குரல். அதனால் நாவலர் குரலின் நோக்கும் போக்கும் இத்தகைய சிந்தனை களுக்கு ஊட்டமளிப்பதும் உருவங் கொடுப்பதுமாம் என்பது சொல்லாமே அமையும்.

நாவலர் குரல் என்றும் நின்று நிலவு வைக்கவேண்டும். சர்வ பாவங்களாலும் அதற்காவன யாவும் ஈந்துதவவேண்டும்; சைவமும் சைவ நீதியுந் தலைநிமிர்ந்துநிற்க வைக்கவேண்டும்.

நாவலர்க்கிணியார் இருவர்

நாவலர் பெருமான் புகழுடல் நல்லாரோக்கிய நிலையில் விளங்குதற்குரிய உணர்ச்சி நரம்பு மண்டலம் (sensitive nerves) ஆகவும், செயல் நரம்பு மண்டலம் (motor nerves) ஆகவும், நம் மத்தியில் இயங்கி மறைவற்ற இரு பெரும் பேராளர்களின் திருவருவப் படம் இம் மலரின் முகப்பை அலங்கரிக்கின்றது.

முதலாமவர் பண்டித யஹாமேதை. இரண்டாமவர் கல்வித் தகைமைகள் ஏதும்பெறு மேதை. இந் நோக்கில் இருவர்க்கும் இசைவகூடாதே என்ற உணர் வெழுதல் காமான்யம்.

ஆனால்,

மேற்குறிப்பிட்டவாறு இருவரும் உணர்ச்சி நரம்பு மண்டலமாகவும் செயல் நரம்பு மண்டலமாகவும் அமையுங் தன்மையால் அவ்விருவர்க்கிருந்த இசைவில் அலாதிப் பொருத்தமுண்டு.

பண்டிதமணி திரு. சி. கணபதியினாயவர்கள் தம் அறிவுணர்வு தலைப்பட்டநாள் முதல் தமது இறுதி முக்கூவரை நாவலர் பெருமான் புகழ் மகிழ்ச்சை உணர்ந்துகியவர், அவர் புகழ் மகிழ்ச்சும், அவர் தர்மங்கட்கும் இனி இனி என்னென்ன நெருமோ என நெக்குநெக்கேங்கியவர்.

திருவாளர் க. இளையதம்பி தமக்கு நரம்பாற்றல் தொழிற்படத் தொடங்கிய நாளிலிருந்து இறுதித் துடிப்புவரை நாவலர் புகழும் நாவலர் தர்மமும் நீடு நின்று நிலவ் ஆவன எல்லாம் ஆர்வமுற்றறிந்து சோர் வின்றிச் செயற்படுத்துதலில் தனி இன்பங் கண்டவர்.

தமது செயற்றுடிப்புக்குப் பண்டிதமணி யின் உணர்ச்சி வேகம் உந்துசக்தியாயிருப்பதாக உணர்வு பூர்வமாக உணர்த்தொழுகியவர் இளையதம்பி.

நாவலர் சார்பில் பண்டிதமணி யின் கருத்துக்கள் பிரசரமாகுந்தோறும் அறிந்த கையோடே அவரை அனுகித் தமது நயப்பையும் வியப்பையுந் தெரிவித் துக்கொள்வதில் பரம திருப்தி காண்பவர் திரு. இளையதம்பி.

‘எழுதுங்கள் ஐயா எழுதுங்கள்’, ‘நாவலர் பெருமானைப்பற்றி இன்னும் இன்னும் எழுதுங்கள்’ என்பது அவர் பண்டிதமணியிடம் விடுத்த நேர்முக வேண்டுதல் என அறிதல் தகும்.

திரு. இளையதம்பி பண்டிதமணி அவர்களை அவர்தம் இருக்கையிற் சென்று கண்டு ரயித்திருக்கும் ஒரு காட்சி படப்பிடிப்பாளரின் ஏருவிக்குள் வெகு லாகவமாக அகப்பட்டிருக்கின்றது.

“இவர்க்கும் அவர்க்கும் இயைந்த பொருத்தம் என்ன பொருத்தமோ” என்று இரசிகர்கள் நயக்கும் நிலையில் உள்ள இந்நிழற்படத்தின் சோபை மறைத்தானது.

இவ்விருவரும் நாவலர்க்கு என்றும் இனியார் ஆகவே இருந்து வந்த செய்தி நாவலர் குருபூசை மலரின் முகப்புச் சித்திரமாக இப்படம் அமைதற்காம் பொருத்தத்தை விளைத்திருக்கின்றது.

நாவலர்க்கு இனி யார் இருவர்?

இலக்கண வித்தர்
பண்டிதர்
இ. நமசிவாய தேசிகர்

வினையாலனையும் பெயர் என்பது, வினைமுற்று உருபேற்றல் முதலிய காரணங்களால் பெயரித் தன்மை யெய்தி நின்ற நிலையாகி அன்றி, தனக் கெனத் தலையியல்புள்ளதாகி அது அப்பெயர் பெறக் காரணம் என்னை குறிப்பு வினையாலனையும் பெயரும் உண்டா?

இவைபற்றிச் சிந்திப்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வினையாலனையும் பெயர்

நன்னாலார் பெயரிலக்கணம் கூறவந்த இடத்து

...தொழில் காலம் தோற்று
வேற்றுமைக் கிடனூய்... ...

என்றார். இதில் தொழில் என்றதற்கு உரைகண்டோர் வினையாலனையுங் காரணக் குறி என்று பொருள் கொண்டனர்.

நன்னாலார் பெயரிடை நிலை கூறவந்தவிடத்து, பகுதி விகுதி பகுத்திடை நின்றதை வினைப்பெய ரஸ்பெயர்க் கிடைநிலை யென்னே என்றார்.

இதில் வினைப்பெயர் என்பதற்கும் உரை கண்டோர் வினையாலனையும் பெயர் என்று பொருள் கொண்டனர்.

நன்னாலார் வினையாலனையும் பெயர்க்கு இடம் வகுக்க வந்தவிடத்து.

வினையாலனையும் பெயரே யாண்மொகும் எனத் தாமே அதற்கு வினையாலனையும் பெயர் எனக் குறியிட்டார்.

நன்னாலார், குறிப்பும் வெளிப்படையும் கூறவந்த ஒன்றெழுஷி பொதுக்கொல் என்ற குத்திரத்துக்கு உரைகண்டோர் இன்ன பிறவும் என்றவையான் வினையாலனையும் பெயரும் குறிப்பிற் பொருள் தருமென்று கொண்டனர்.

இவற்றால்,

தொழிற் பெயர், வினைப்பெயர், வினையாலனையும்பெயர் என்பன ஒருபொருளான என்பதும்,

பண்படியாக வரும் பெயர் பண்புப் பெயர் என்றால் போல வினையடியாக வரும் பெயரும் வினைப்பெயர் எனப்படுமா தலானும்,

இங்கே,

வினைப்பெயர் என்றது அவற்றுள் எதனை என்றெழும் ஜூயம், அதற்கு மூவிடமும் வகுத்ததனால் நீங்குதலின், வினையடியாற் பிறத்தலின் அது வினைப்பெயரேனப் பட்டது என்பது விளங்குதலின், அது வினைமுற்றினின்றும் தோன்றியதன்றென்பதும்,

வினைமுற்றேடு உறுப்பொத்து நிற்பினும், வேற்றுமை உருபேற்றன் முதலிய பெயரிலக்கண முன்மையான் அதனின் வேறுபட்டதென்பதும்,

அது குறிப்பால் பொருளுணர்த்தும் என்பதும் கொள்ளக் கிடந்தன.

இன்னும்,

நடந்தவன் முதலிய வினையாலனையும் பெயர் களுக்கு உறுப்பொத்த வினைமுற்றுக்கள் இன்மையும் காண்க.

பல பொருள்தரும் சொற்கள் எழுத்தொப்புமையால் பலபொருள் ஒருக்கொல் எண்படினும் பொருள் வேற்றுமையால் வெவ்வேறு சொற்களேயாம் எனச் சான்றேர் கொள்வதும் இங்கு கருத்தக்கது.

இனி,

வினையடியாற் பிறத்தலானும் காலங் காட்டுதலானும் அதனை வினையென்று கொள்ளலாமோ எனில்,

தொழிற் பெயரும் வினையடியாற் பிறகினும் பெயரென்றே கொள்ளப்படுதலானும்,

போன்றுள் முதலிய சொற்கள், போல் என்பது முதலிய இடைச் சொற்களினடியாகப் பிறந்தனவேனும், இடைச் சொற்கள் என்பதாது விணைச் சொல் முதலவாகக் கொள்ளப்படுதலானும்,

இரு குணங் தமுவிய உரிச்சொல் கூறவந்த நன் நூலார்,

சால உறுதவ நனிகூர் கழிமிகல் எனச் சூத்திரஞ்செய்ய,

நன்னூல் விருத்தியுரைகாரர் சால் என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த சால எஷ்பதை உரிச்சொல் வாக்கொள்ளாது விணையெச்சக் குறிப்பாகக் கொண்டாராதலானும்,

ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள், விருத்தியுரைகாரர் கருத்திணேயெற்றுத் தாம் செய்த இலக்கணச் சுருக்கத் தில் சால் என்பதனையே உரிச்சொல்லாகக் கொண்டாராதலானும்,

கற்பது நன்று, வருவது நன்று என வருவனவற்று கற்பது, வருவது என்பன காலங்காட்டி நின்றன வேனும் அவற்றைத் தொழிற் பெயர் என்பது இலக்கணம் வல்லோர்க்குக் கருத்தாகலானும்,

உருபேற்றல் பெயர்க்கேடுயிய சிறப்பிலக்கண மாதனின், உருபேற்றகுந் தன்மையுள்ள சொற்களெல்லாம் பெயர்க் கொற்களென்றே கொள்ளப்படுமாதலானும், அதனை அங்கணம் கொள்ளலாகாதென்க.

இனி,

குறிப்பு விணையாலஜையும் பெயர் என ஒன்று இன்று எனக் கொள்வாருமூளர்.

குறிப்பு விணை முற்றின்கண், செயல், காலம் முதலியன உண்டென்று கொள்ளப்படுதலானும்,

பொன்னையுடையான் என்பதில் விணையையே கொண்டு முடியும் இயல்பையுடைய இரண்டாம் வேற்றுமை, உடையான் என்னும் விணைக்குறிப்புக்கொண்டு முடிந் தமைதனின் அவையுள்ளமை குறிப்பாலுணரப்படும் என்று கொள்ளப்படுதலானும்,

விணையாத லெய்தி நிற்கும் குறிப்பு விணைமுற்றேரு உறுப்பொத்துவரும் பெயர்கள் உண்மையின்,

குறிப்புவிணையாலஜையும் பெயரும் உண்டென்று கொள்ளப்படும்.

மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் ஆறுஞருடும் என்னும் நன்னூற் குக்திரவுரையில் ‘சாத்தனதை, சாத்தனதால் என்புழிச் சாத்தனது என்பது குழையது கோட்டு என்றாற் போல, துவு விகுதியும் அகரச் சாரியை

யும் பெற்று உருபேற்று நின்ற விணைக்குறிப்புப் பெயர் எனக் கூறுதல் காணக்.

இனி,

பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்று தொழினிலை யொட்டு மொன்றலங் கடையே என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு உரை கண்ட சேனுவரையர்,

‘உண்டான், தின்றுள் எனத் தொழினிலை யொட்டு வன காலந் தோன்றி நிற்றலுங் கண்டு கொள்க. உண்டான், தின்றுள் என்னுந் தொடக்கத்துப் படுத்துச் சொல்லப்படுந் தொழிற் பெயர் விணைச் சொற் போலத் திணையும் பாலுங் காலமும் முதலாயினவற்றை விளக்கி, அன் ஆன் முதலாகிய வீற்றவாய் வருதலின் தொழி எனிலொட்டுமே என்றார். ஒட்டுமேன்பது உவமைச் சொல்,’ என்றனர்.

இங்கே,

தொழிற்பெயர் என்றதும் முன்னிலையொட்டுமொன்று என்றதும் விணையாலஜையும் பெயரை. விணையாலஜையும் பெயர் என்பதற்கு அவர் விணையையொக்கும் பெயர் எனப் பொருள் கொண்டது காணக்.

இதனால்,

சேவைரயருக்கு விணைமுற்றும் வேறு, விணையாலஜையும் பெயரும் வேறு என்பது கருத்தாதல் அறியப் படும்.

மேலும்,

மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள், தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியில், மேலே காட்டிய சேவைரயரைன் உரையை எடுத்துக் காட்டி.

‘விணைச்சொற்போலவெனவே இவை வேறு சொல் வென்பது பெறப்பட்டது. பண்படியாக வரும் பெயர் பண்புப்பெயர் என்றாற்போல விணையடியாக வரும் பெயர் விணைப்பெயர் என்பதே சேருவரையர்க்குங் கருத்து’ என்றதுங் காணக்.

அங்கணம் கூறியவாற்றால்,

விணையாலஜையும் பெயர் என்பது விணைமுற்று, பெயர்த் தன்மை எய்தி நின்ற நிலை அன்று என்பதும், அது,

தனக்கெனத் தனியியல்புள்ளது என்பதும்,

விணையடியாற் பிறந்தமையின் அது அப்பெயர் பெற்றது என்பதும்,

குறிப்பு விணையாலஜையும் பெயரும் உண்டு என்பதும், ஒருவாறு விளங்குகின்றன.

திருமுகப் பாசுரம்

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற்
பதிமிசை நிலவும் பாஸ்நிற வரிச்சிற(கு)
அன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயின்
மன்னிய சிவன்யான மொழிதரு மாற்றம்—

பருவக் கொண்ணும் படியெனப் பாவலர்க்கு
உரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிக்கு
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்குஞ் சேரலன் காண்க —

பண்பால் யாழ்ப்பயில் பாண புத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன்; தன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்;
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.

சிவஞானபோதத்துப் பதினேராஞ் சூத்திரப் பொரு
ளமைதி பதினேராம் திருமுறையில் உள்தென்பர்.
இவ்வண்ணமை ஷி திருமுறையின் நுழைவாயிலிலுள்ள
காரைக்காலம்மை அருளிய பாடலாலும் வாழ்வாலும்
தெளியப்படும். அத்தலைவாயிற் கோபுர சிகரமாக முன்
னிற்பது திருமுகப் பாசுரமாகிய இப்பாடல். இதில்,

1. திருமுகம் எழுதியவர் திருவாலவாயுடைய சுந்தரேசுவரர்.
2. அதனைப் பெறும் பாக்கியவான் சேரமான் பெருமாள் நாயனார்.
3. திருமுகத்தின் உள்ளுறை பொருஞம், அதனைப் பெற்றுச் சென்று சேரமாணிடம் சேர்ப்பிக்கும் சேவகரும் பாணபத்திரர்.
கானுங் கண்ணுக்குக் காட்டும் உள்ளம்போல்
காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டினான்
அயரா அன்பின் அரள்கழல் செலுமே. (குத்.11)

சிவஞானபோதத்திலுள்ள இச் சூத்திரப் பொரு
ளமைதி இப்பாசுரத்திற் பரிபூரணமாக அமைந்துள்ளது.
சிறப்பாகச் சேரமான் பெருமாள் விஷயத்தில்,
காண உள்ள தடை தட்டு கண்டுகாட்டுத்தலைப் பின்பும்,
சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனுரை அவருக்குத்
தோழனுக்க் கூட்டிவைத்ததன்மூலங் காணலாம்.

இந்தவகையிலான சித்தாந்த உண்மைப் பொருள்
மாத்திரமன்றி உலகியல் வாழ்க்கை மரபுகளையுந் திரு
முறைகளிலே காணலாம். திருமுகப் பாசுரம் என்னும்
இதிலே, திருமுகம் (கடிதம்) ஒன்று எழுதும் முறை
யும் இனிது காட்டப் பெற்றுள்ளது. அதைக் காண
போம். திருமுகத்தில் முன்று உறுப்புகள் தெளிவாக
அமைந்திருக்கவேண்டும். அவையாவன: எழுவாயும்
விளியும் பொருளும் என்பன.

எழுவாய் என்பது கடிதம் எழுதுபவர் இன்னர்
என்பதும் அவரது முகவரியும்.

விளி என்பது கடிதம் பெறுபவரின் பெயரும்
தகுதியும்.

பொருள் என்பது கடிதத்தில் எழுதப்படும் விஷயம்.

இப்பாசுரத்தில் முதல் நான்குவரியும் எழுவாய்ப்
பகுதியாயும், அடுத்த (5-8) நான்கு வரியும் விளியா
யும், இறுதி (9-12) நான்கு வரியும் கடிதப் பொருளா
யும் அமைகின்றன.

1. “நான்மாடக் கூடல் நகரில் திருவாலவாய்க்
கோயில் மன்னிய சிவன்யான மொழிதருமாற்றம்”.
என்பதில் எழுவாய்ப்பகுதி தன்னியல்பு நிரம்பி
யிருப்பது காணலாம். நிலவும் மன்னிய என்பன
நிரந்தர முகவரி அதுவெனல் காட்டும்.

2. பாவலர்க்குப் பருவ மழை போல உரிமையினால்
உதவி, குடைநிழலிருந்து குஞ்சரமுரும் சேரலண்
காண்க என்பதில் விளிக்கப்படுபவர் பெயரும் தகுதி
யும் கடிதப் பொருளுக்கும் அவருக்குமுள்ள தொடர்
பும் தெளிவாகின்றன.

3. பத்தியின் பண்போடு யாழ்பாடும் பாணபத்திரன்,
நின்போலவே என்பால் அன்பன்; நின்னைக்
காண வந்துள்ளான். நீ அவனுக்கு மாண்பொருள்
கொடுத்து மீட்டும் என்பால் வரவிடுக என்பதிலே
கடித விஷயம் முழுமையான முறையில் நிறைவா
கிறது.

மதிமலி புரிசை, மாடக்கூடல், அன்னம்பயில் பொ
ழில் ஆலவாய், மன்னிய சிவன் என்ற தொடர்கள்,
மன்னைவராலும் விண்ணவராலும் வெலப்படாத்
தின்மையும் இயற்கைவளமும் மலிந்த மதுரையில்
வீற்றிருக்கும் மகேகவரன் என்ற நிலையை உணர்த்தும்.

பருவ மழைபோலப் பாவலர்க்கு உரிமையால் உத
வும், மதிபுரை குடைக்கீழ்ச் செருமா உகைக்குஞ் சேர
லன் என்னும் தொடர்கள் சேரமானது கொடை புலவர்
பாடும் புகழ் தண்ணிலி வீரம் ஆகிய பண்புகளைக் காட்டும்.
அத்துடன் பணிக்கும் கடமையை நிறைவேற்றும்
தகுதியை உடையார் அவர் எனவும் உணர்த்துகிறது.

நின்போல என்பால் அன்பன், பண்பால் யாழிசை
பாடும் பாணன், பத்திரன் நின்னைக் காணவந்து
ளான். மாண்பொருள் கொடுத்து அவனை எம்பால்
மீண்டு வரவிடுப்பது கட்டளை என்பதில், பத்திரனானின்

ஸ்ரீவைஷ்வர ஆறுமுகநாவலர் கட்டுரைப் போட்டி

நாவலர் பெருமான் குருபூசையையொட்டி அகில இலங்கை ரீதியில் கட்டுரைப்போட்டி ஒன்றினை நடாத்தச் சங்குவேலி இந்துமன்றம் முன்வந்துள்ளது.

1. தலைப்புக்கள்:

1. “நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்திலரேல்—”
2. இள்ளைய நிலையில் நாவலரின் கருத்துக்களின் பொருத்தப்பாடு.
3. நாவலரின் சமய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள்.
4. நாவலரும் நற்றமிழும்.
5. சமுத்தமிழர் மறுமலர்ச்சியின் முன்னேடு ஆறுமுகநாவலர்.
2. எவரும் பங்குபற்றக்கூடிய இப் போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் கட்டுரைகள், மேற்காணும் தலைப்புக்களில் ஒன்றில், 1000—1200 சொற்களுக்கு இடைப்பட்ட

வையாக, தாளின் ஒருபக்கத்தில் மட்டும் எழுதப் படவேண்டும்.

3. கட்டுரையில் எழுதியவரின் பெயரோ முகவரியோ எழுதாது, வேறொரு தாளில் முழுப் பெயர், முகவரி என்பனவும், “கட்டுரை கட்டுரையாளரின் சபை ஆக்கம்” என்ற உறுதியுரையும் எழுதி ஒப்ப மிட்டு அனுப்பவேண்டும்.
4. முதல் ஐந்து இடங்களையும் பெறுபவர்களுக்குப் பெறுமதி வாய்ந்த நூல்கள் பரிசுளிக்கப்படும். நடுவர்களின் தீர்ப்பே இறுதியானதாகும்.
5. கட்டுரைகள் யாவும் 08-12-1986க்கு முன் கிடைக்கக்கூடியதாகச் செயலாளர், சங்குவேலி இந்துமன்றம், மானிப்பாய் என்ற முகவரிக்குத் தபாலில் அனுப்பிவைக்கப்படவேண்டும்.

அன்பின் அளவும், தொண்டுநிலையும், சிவபெருமானிடமும் ஏதைனையும் வேண்டாத விறலும், ஏனையர்போலென்னை சாயாது எல்லையில் செல்வம் கொடுக்கவேண்டியதும் உணர்த்தப்பட்டன. வரவிடுப்பதுவே என்பதால் பத்திரர் யாழிலையைப் பெருமான் கேட்பதி ஹள்ள ஆர்வத்தையும் குறிப்பாகக் காட்டுவதாய்க்கடிதம் நிறைகிறது.

மேலும், பெரியோர் சிறியோருக்கும், ஒத்தவர் ஒத்தவருக்கும், சிறியோர் பெரியோருக்கும் கடிதம் எழுதும்போது கடைப்பிடிக்கவேண்டிய மரபுகளும் கவனிக்கவேண்டியவாகும். சிவபெருமானுகிய பெரியவர் தம் அடியவராகிய சிறியவருக்கு எழுதிய திருமுகம் என்ற மரபுமுறையில் இது அமைந்துள்ளது. “சிவன் மொழி தருமாற்றம்” என எழுவாயிலும் “சேரலண் காஸ்” என விளியிலும் “மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே” என இறுதிநிலையான விஷயத்திலும் அமைவது மரபு யழாமை காட்டும்.

நா கொடுள்ளும் முன்றும் முறையே
இழித்தோன் ஒப்போன் மிக்கோன் இரப்புரை
என்ற இலக்கண வரம்பும் வழாமல் “கொடுத்து”
என்ற சொல்லை அமைத்ததும் அறியவேண்டியது.

அன்னம் பயில் பொழில் ஆலவாயின் மன்னிய சிவன் என்றதால் பாலையும் நீரையும் பிரித்துண்ணும் அன்னம்போல மெய்யடியார் பொய்யடியார்களை இனங்கள்டருளும் முற்றறிவுடைமை பெருமானுக்கு உண்டென்பது உணரப்படும்.

மழு, கழனிக்கும்களாருக்கும் பேதமின்றிப் பொழி கிறது. அதுபோன்றதே சேரமானுடைய கொடையும், பத்திமையும். இதனை உவர்மண்ணாரி வெளிறிவந்த வண்ணுரை வணங்கியது காட்டும். (உண்மையைக்) காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்ட வேண்டியது ஆன்டைய பெருமானுக்குக் கடப்பாடு.

ஆதவினால் பத்திரகா பத்திமை தலைபோல் என்பால் அன்பன் என்பதால் உணர்த்தியருளப்பட்டது. சுந்தரரைத் தோழராக்கியதும் ஒராற்றில் இங்ஙனம் உணர்த்தியமையேயாம்.

அதனால் ‘அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே’ என்றபடி தோழமைத் தொண்டரைத் தொடர்ந்து, தொண்டர் நாதனது தொல்பதம் பெற்றார் சேரமான் பெருமான் நாயனார்.

நாவலரின் சைவப்பணி

“கொல்வல்லன் சோர்விலன் அஞ்சா னவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது”.

நாவலர் ஓர் தனிமனிதரல்லர்; ஸதாபனம். மாபெரும் நிறுவனங்கள் பல இணங்கும் செயற்படுத்த முடியாத பணிகள் பலவற்றை நாவலர் தனின்தனிய கூக்க சாதித்தார். இரவு பகல் கண் துஞ்சாது உழைத் தார். சைவமே அவரது பேச்சு; சைவமே அவரது முச்சு. சைவம் தழைக்கத் தியாகத்தீயில் தனினை ஆகுதியாக்கிக் கொண்டவர் ஆறுமுக நாவலர்.

“விரிவிலா அறிவினார்கள் வேறெரு சமயஞ் செய்தே
எரிவினாற் சொன்னுரேநும் எம்பிராற் கேற்றாதும்”.

என்று பொறையுடைம் பேணுவது சைவத்தின் தனிச் சிறப்பு.

“சைவ சமயமே சமயஞ்
சமயாதீப் பழம் பொருளைக்
கைவந் திடவே மன்றுள்வெளி
காட்டுமீந்தக் கருத்தை விட்டுப்
பொய்வந் துழலுஞ் சமயநெறி
புகுத வேண்டா முத்திதரும்
தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச்
சேர வாருஞ் செகத்தீரே”

என்று அழிவை நோக்கிப் போகும் மனித கூட்டத்தைப் பார்த்துக் குரல் கொடுத்த தாயுமானவுப் பெருந்தகையின் அடிச்சுவட்டில் நடைபயின்றவரே நமது நாவலர் பெருமான்.

உலகமெலாம் பரவி நின்ற சைவம் காலப்போக்கிற சிறிது சிறிதாகச் சூன்றத் தொடர்கியது. மாற்று மதங்கள் புற்றிச்சல்களைப் போல் தலையெடுத்தன. அவற்றின் வேகம் மிக்கிருந்தது. கிறிவதுவ சமயத்தைப் பரப்புவதற்காகவே கிழக்கிற்கு வருகை தந்தார்கள் பாதிரிகள். கல்வி யிலும், பொருளாதாரத்திலும், மருத்துவத்திலும் கைவைத்தார்கள். அவர்களது சூரு வளியான பிரசார வேகத்தில் மயங்கி, மதுஉண்ட வண்டென மக்கட கூட்டம் அவர்கள் பக்கம் சாய்ந்தது. ஏராளமான பரம்பரைச் சைவர்கள் அற்பசலுகைகளுக்கு ஆஸ்சப்பட்டுக் கிறில்துவர்கள் ஆனார்கள். நடை, உடை, பாவணைகளால் தங்களை ஆங்கிலேயராகவே நினைத்துக் கொண்டவர்களும் உண்டு. இப்போளி மயக்கத்தைக் கண்டு மனம் பொருத நாவலர் பெருமான் துணிந்து இவர்களுக்கு அறைக்கூல் விடுத்தார்.

“இத்தேசத்திலுள்ள வறியவர்கள் அநேகர் சைவ சமயமே மெய்ச்சமயமென்று அறிந்தும், அனைம், வள்திரம், முதலியவை பெற்றுப் படிக்கும் பொருட்டும், உபாத்தியாயருத்தியோகம் பிரசங்கி யுத்தியோகம் முதலிய உத்தியோகங்களைச் செய்து சம்பளம் வாங்கும் பொருட்டும், கவர்மென்டு உத்தி யோகத்தினியித்தம் துரைமார்களிடத்தே சிபாரிசு செய்விக்கும் பொருட்டும் கிறிஸ்து சமயப் பெண்களுள்ளே சிதனமுடையவர்களையும் அழகுடைய வர்களையும் விவாகஞ் செய்யும் பொருட்டும் கிறிஸ்து சமயத்திலே பிரவேசிப்பாராயினர்”

என்ற ஆறுமுகநாவலரின் வாக்கியங்கள் அக்காலக் கிறிஸ்துவ மதமாற்றத்தின் போலித்தனத்தை விளக்கப் போதியவாம். இத்தகு இருள்மிகு சூழ்விலேதான் நாவலரின் சைவப்பணி கால்கோள் கொண்டது.

“அலகிள்கலைத் துறைதழைப்ப
அருந்தவத்தோர் நெறிவாழ
உலகில்வரும் இருள்நீக்கி
ஓளிவிளங்கு கதிர்போற்பின்
மலரும்மரு ணீக்கியார்
வந்தவதாருஞ்” செய்ததுவும்.

“அவம் பெருக்கும் புல்லறிவின்
அமண் முதலாம் பரசமயப்
பவம் பெருக்கும் புரைநெறிகள்
பாழ்ப்பநல் லூழி தொறும்
தவம் பெருக்கஞ் சண்பையிலே
தாவில்கரா சரங்க ளெல்லாம்
சிவம் பெருக்கும் பிளையார்
திருவதாரம்”. செய்த துவும்,

சைவ ஒளி குன்றிச் சமண் இருள் கப்பி இருந்த காலத்திலே, காடு வெட்டிக் கழனி திருத்தி, களை அகற்றிச் சைவப்பாதையைச் சீர்செய்த நாவரசரும். ஞானசம் பந்தரும் போல, கிறிஸ்துவக் காளானும், ஆங்கிலமோகமும், மீதூர்ந்த வேளையிலே நல்லை ஆறுமுக நாவலர் மேற்கொண்ட சைவப்பணி போற்றத்தக்கது.

“யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரவர்கள் ஓர் அவதார புருஷர். இடையிருட் கடைக்காலத் தில் விடியுமன், விசம்பில் விளங்கும் வெள்ளி போலத் தமிழகத்தில் தளரும் சைவமும், தமிழும் தழைய அவ்விரண்டிற்கும் புத்துயிர் வழங்கப்

பிறந்த வள்ளலாவார். முன்னே பலகாலங்களிலும் தமிழகத்திலிருந்து தான் பெற்ற சிறு நன்மைகளை வட்டியுடன் பெருக்கி ஒருகாலத்து ஒருமுகமாகப் பழங்கடனைத் தீர்த்து என்றுந் தீர்க்கொண்வாறு தமிழகத்தை ஈழநாட்டுக்குக் கடமைப்படுத்திய பேருபகாரி நாவலர் என்றால் அது மிகையாகாது.”

என்று அண்ணமைப்ப பலகலைக்கழகப் பேராசிரியர் சோமசுந்தர பாரதியார் கூறுவார்.

சைவப்பயினர் வளர்க்க நாவலர் இரு பெரும் வழி களைக் கையாண்டார்.

ஓன்று,

சைவத்தை நிலைநிறுவும் உபநந்தியாசங்கள்.

மற்றையது,

சைவக் கருத்துக்களைப் பரப்பும் நூல்களை அச்சிடல்.

சமயப் பிரசாரத்தில் கிறிஸ்துவர் கைக்கொண்ட முறை பொருத்தமானதெனக் கண்டு தாழும் அது போன்ற ஒரு முறையை நாவலர் பின்பற்றினார். நம்முடைய சமய உண்மைகள் மக்கள் மனங்கொள்ள மாறு போதிக்கப்படல் வேண்டும். அதனைவிடப் பிற தொரு புண்ணிய மில்லை எனத் தெளிந்து பிறவிக்கு மருந்தான வண்ணை வைத்திஸ்வரன் கோயிலிலுள்ள வசந்த மண்டபத்தில் பிலவங்க ஆண்டு மார்கழித் திங்கள் சுக்கிர வாரமும், சுவாதியுங் கூடிய நண்ண விலே சைவமென்னுஞ் செஞ்சாலி வளர்க் கொன்மாரி பொழிந்தார். தக்க மேற்கோள்கள், யாவ ரும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்க உண்மைகள் அவரது பேச்சுக்களிலே நூலிடை மணிகளாக மிளிர்ந்தன. நாவலர்பெருமானின் பிரசங்கங்களைக் கேட்டபின் புலால் உணவையும், மதுவையும் விட்டவர் பலர். ஆலய தரிசனம், அறஞ்செய்தல், பரோபகாரம் இவை கள் மக்கள் மனத்திலே ஆழப் பதிந்தன. நற் கொள்கைள் வேறுன்றின. சுருங்கக்கூறின் ஒரு பெரும் மனமாற்றத்துக்கு வித்திட்டவர் நாவலர் என்ற அமையும்.

சைவத்தையும், தமிழழையும் தண்ணிரு கண்ணின் கருவிழிகளாகப் போற்றிய நாவலர்பெருமான் அதனை நூல்கள் வராயிலாகப் பரப்பினார். வண்ணுர்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவினார். பிடியரிசி

தண்டிப் பொருள் சேர்த்தார். தன் நல்மானுக்கர்களை ஆசிரியர்களாக்கி மக்களின் அறியாமையைப் போக்கி னார். சென்னைக்குச் சென்று அச்சியந்திரம் வாங்கி வந்து “வித்தியாநுபாலன யந்திரம்” என்னும் பெயர் கொடுத்துத் தாமியற்றிய பாலபாடங்களையும் கொன்றை வேந்தன், ஆத்திகுடி. இவற்றுக்கு உரைகளையும் சிவா லய தரிசன விதி. பெரியபூராண வசனம், கந்தபூராண வசனம், நன்னூல் விருத்தியுரை முதலியவற்றை அச் சிட்டு வெளிக்கொணர்ந்தார். நாவலர் பதிப்பு என்றாலே திருத்தமான பதிப்பு என்ற எண்ணத்தை மக்களிடையே நிறுவினார். சாதாரண மக்களாற் புரிந்துகொள்ளப்பட இயலாமல் செய்யுள் வடிவிற் காணப்பட்ட நூல்களுக்கு வசனநடை எழுதினார். 19ஆம் நூற்றாண்டிற்கு வசனநடைதான் உகந்தது என்று உணர்ந்து திருவிளையாடற் பூராணம் முதலாக முப்பெரும் பூராணங்களையும் வசன நடையாக்கினார். இதனால் “வசன நடை கைவந்த வல்லாளர்” என்று அறினார் வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியாராற் (பரிதி மாற் கலைஞர்) போற்றப்பட்டார். இந் நூல்களிலே நாவலர் தமக்கே உரிய சொற் பிரயோகங்களைக் கையாண்டு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத வண்ணம் தமக்கே உரித்தான பாணியில் தமது முத்திரையைப் பொறித்துள்ளார். சைவ வினாவிடை, நித்தியகர்மவிதி ஆசிய இரு நூல்களும் சமயக் கருத்துக்களை விளக்குவதோடு சமயப் பின்னணியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒர் சைவ வாழ்க்கை உருவாவதற்கும் உதவுகின்றன. ஏறக்குறைய எண்பதிற்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்கள் நாவலரால் அச்சிற் படிப்பத்து வெளியிடப்பட்டன.

நாவலரிடம் காணப்பட்ட மிகச் சிறந்த பண்புகள் :

“நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே” என்ற நக்கீரத்தன்மை, பொருஞ்சுக்காகவோ, புகழுக்காகவோ தண்ணை விற்காத நன்மானம், உண்மையைப் போற்றுகின்ற காழ்ப்பற்ற பேருள்ளம் முதலியன. பலரும் முயன்றும் முடியாத அரும் பெரும் காரியங்களைத் தன்னந்தனி யாகச் சாதித்து, சைவத்திற்கு 35 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இரவும் பகலும் பணிசெய்தவர் ஒரு வர் உண்டென்றால் அது நல்லை ஆறுமுகநாவலர் அல்லது வேறு யாராக இருக்கமுடியும்? நாவலர் தனிமனிதார் அல்லர்; தனி ஸ்தாபனம்.

வீடும் வேண்டா விறலினர்

தூய்மை, திரிகரணசுத்தி, நீதி, தர்மம், வாய்மை, கருணை, அஞ்சாமை முதலிய தெய்வப் பண்புகள் தூய்மைக்கு அங்கங்கள்.

பற்று அறவே நீங்காதவழி தூய்மை முகங்காட்டாது; தகர்ந்து சிதறி அழிந்துவிடும்.

தூய்மையின் சொருபம் அவர். அதன் உரைகல் வாயும் ஒளிர்ந்தார். அவர் வீடும் வேண்டா விறலினர்.

சத்துவ மயமான மனதில் தநுகரணத்தின் பொருளாற்றளவாகிவிடும். சார்பு வாசனைகளுக்கும் அங்கே இடம் இல்லை.

நாவலர் பெருமான் சத்துவ சொருபமானவர். நீதிக்கும் அவர் புகலாய் விளங்கினார். தர்மத்தின் ஒளி அவர் முகத்தில் கண்களில் என்றும் ஒளிர்ந்தது.

பார்வைக்கு மற்றவர்களைப்போலவே அவரும் வாழ்ந்தார். அவருக்கமெந்த தர்ம கர்மம் பிராரத்த தர்மம் மக்கள் பிறவிப் பயனை அடைய வழிசெய் வதையே மூலநோக்காகக் கொண்டிருந்தது.

நூல்களைச் செய்தது, இன்றியமையாத பழைய நூல்களை ஆராய்ந்து அச்சேற்றியது, வித்தியாசாலைகள் தாபித்து, பிரசங்கங்கள் உபதேசங்களைச் செய்து கண்டனங்கள் செய்தது, எல்லாமே அந்த உயர்ந்த ஈஸ்த யத்தை மூலநோக்காகக் கொண்டு நிகழ்த்திய செயல் களே.

அவர் வேதகாலத்து ரிவிகளைப் போன்றவர். குற்ற மனுகாத பிரமசாரி. அதர்மத்தின் நிழல் தீண்டிய பொருளையும் தமது தர்மங்களுக்கு அவர் ஏற்றுரில்லை.

1868ஆம் ஆண்டளவில் தென்னகம் பெரும் பஞ்சத் தூட்ட சிக்கித் தலித்தது. அதனால், சிதம்பரம் சௌவட்பிரகாச வித்தியாசாலைக்குரிய நிலங்களில் விளைந்த நெல்லை முறறுக்கக் கன்சித் தொட்டித் தர்மத்தில் செலவிடுக என, சௌவடித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகரும் தமது மாணவருமாகிய திரு. சதாசிவப்பிள்ளைக்கு நாவலரவர்கள் கட்டளை செய்திருந்தார்கள். பிள்ளையவர்களோ வித்தியாசாலைக்கு நீண்டபயன் தரும் எனக்குருதி நெல்லை விற்று விளைநிலங்களைக் கொள்வனவு செய்துவைத்தார்.

பின் ஒருபோது நாவலரவர்கள் சிதம்பரம் வந்தபோது நிகழ்ந்ததை யறிந்து பிள்ளையவர்களை மிகக் கடிந்ததோட்டமையாது மீண்டும் இங்கே நான் வரப்போவதில்லை என்று வெளியேறியவர் பின் ஒருமுறைதானும் அங்கு சென்றுரில்லை.

தாசி வயிற்றிற் பிறத்த என் குழந்தைக்குத் தாங்கள் வித்தியாரம்பஞ்- செய்தால் தங்கள் தருமங்களுக்குப் பத்தாயிற் ரூபா தருகிறேன் என்றவருக்கு ‘அது முடியாது’ என அந்த வேண்டுகோளை நிராகரித்தவர்.

அவரைப்போலத் தருமம் தெரிந்தவர்கள் கிடைப்பதறிது.

திருவாவடுதுறை ஆதினம் உவந்தளித்த நாவலர் எனிற பட்டத்துடன் அவர் யாழிப்பாணம் வந்தபோது மக்கள் எதிர்கொண்டு போற்றி மகிழ்ந்தார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியிற் கலந்துகொண்ட மாணவரும் மருகருமாகிய தர்க்கருடாரதாலுதாரி திரு. திருஞாளசம்பந்தபிள்ளை ‘ஜெந்தாங் குரவர் இவர்’ எனப் புகழ்ந்து போற்றி ஒரு துண்டுப் பிரசரம் வெளியிட்டிருந்தார். அதைக் கண்டதும் மருகரும் மாணவருமாகிய அவரை அழைத்து வெருட்டித் தண்டித்து, பிரசரங்களை எடுப்பித்துப் பிள்ளையவர்கள் கையினுலேயே தீயிலிடச் செய்தவர்.

தரமறியாத செயலையும் பொய்யான புகழையும் அவர் என்றுமே ஏற்றதில்லை.

ஒருசமயம் அவர் தமையனார் ‘புராணங்கள் வெறும் புழு’ என விளையாட்டாகச் சொன்னார். அப்படிச் சொன்னவர் நாவைத் துண்டிக்கக் கத்தியோடு துரத்திச் சென்றவர் அவர்.

திருமுறைகளை அவரைப்போல மதித்துப் போற்றி யவர்கள் மிக மிக அரிது.

நாவலர்பெருமான் திருவருட்ட கருத்தறிந்து செயற் பட்டவர். அவரை உள்ளபடி அறிய நமக்கு ஆற்றலில்லை.

இந்த மன் செய்த தவம் அவரைப் பெற்றது. அவரது பொன்னுடலை ஆர்ந்த பேறும் இந்த மன் செய்த பாக்கியமே.

பேட்டியாளர்:

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் பணிமன்றப் பிரமுகர்

நிருபர்: ஜூயா, வணக்கம். நீங்கள் நாவலர் பணிமன்ற நடவடிக்கைகளில் ஒரு முக்கியஸ்தர் என்கிறார்கள். உண்மையாகவா?

பிரமுகர்: இருக்கலாம். அதில் ஐயப்பட என்ன இருக்கிறது?

நிரு: ஜூயப்பட என்ன இருக்கிறதென்பது என்னவோ புரியவில்லை. விளக்கம் வேண்டும்.

பிர: நாம் ஒரு தமிழர். அதுவுமன்றி ஒரு சைவன் என்ற அளவில் நம் நாட்டில் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் ஏற்பாடும் பாதிப்புக்கள் பற்றிக் கவலை கொள்ள வேண்டுதல், நடுக்கெண்ணெறங்கள் நம்போல்வார் எல்லார்க்கும் இயல்புதானே! அங்ஙமமாக, உண்மையாகவா என்ற ஜூயம் ஏதுக்கு? தாய்மொழியாகிய நமது தமிழ் மீதும் ஆலைகச் சொத்தாகிய சைவத்தின் மீதும் அபிமானம் கொள்ளாதவர் வாழ்வும் ஒரு வாழ்வா? எனதீ தமிழ் வளர்த்த தாமோதரனார் சொல்லிவைத்தது நினைவிலிருக்கட்டும்.

நிரு: மன்னிக்கவும். உங்கள் உணர்வைச் சந்தே உறுத்திவிட்டேன் போவிருக்கிறது. தயவுசெய்து தங்கள் பணிமன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கம் பற்றித் தெரிவிப்பீர்களா?

பிர: நமக்கும் நமது தலைமுறைக்குஞ் ஜீவாதாரமாக உள்ளது நாவலர் தர்மம். அதன் ஒவ்வொர் கூறும் அதனதன் யதார்த்த தன்மையில் நிலைபெறவேண்டும். ஒவ்வொராம்சும் என்னென்ன தேவைக்காக அமைந்ததோ அவ்வத் தேவைக்கே அது பயன்பட வேண்டும், ஒன்றேனும் துஷ்பிரயோகஞ் செய்யப்படலாகாது; அவமதிக்கப்படலாகாது; பராதீனப்படுத்தப்படலாகாது. சைவத் தமிழர் என்றிருக்கும் நாம் அதுபற்றி நம்மாலாகக்கூடியவைகயில் முயலவேண்டும் என்பதே நமது பணிமன்றத்தின் நோக்கம்.

நிரு: அதற்கென்றுதானே நாவலர் பண்பாட்டுக் கழகம் தனியாயிருக்கிறது!

பிர: ஆம்! அது நாவலர் வித்தியாசாலையும் அது சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்களும் பற்றிக் கவனித்துவருகிறது. அதிற் சம்பந்தப்பட்ட அன்பர்கள் தமது இடம் பொருள் ஏவல்களுக்கமையுமாவு தம்மாலாவைற்றைச் செய்துவருகிறார்கள். அவர்கள் தலையிட்டவற்றில் அவர்களுக்கு உதவுவதுடன் நாவலர் நடைமுறைப்படுத்திய கல்விக் கொள்கையும் சைவத் தமிழ் நாற் பிரசரப் பணியும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாவலர் இருமுறை பிரகடனஞ்சு செய்துவைத்தும் இதுவரை நடைமுறைக்கு வராமலிருக்கும் பாரிய திட்டமாகிய ஜந்தான்டுத் திட்டமும் நாவலர் வெகுவாக அபிமானித்துப் போற்றிய சைவப் பிரசங்கமுறை, புராணபடன் முறை, சிவாலய சேவை முறை என்பவற்றில் ஆக்கவேண்டியவற்றை ஆக்கியும் புனருத்தாரணம் பண்ண வேண்டியவற்றைப் புனருத்தாரணம்பண்ணியும் காலநிலையையொட்டிப் புதுக்கவேண்டியவற்றைப் புதுக்கியும் பரிபாலிக்க வேண்டிய தேவையும் அதிகம் உண்டு. அவை திருப்திகரமாக நிறைவரு இன்னும் எத்தனையோ கழகங்கள், மன்றங்களின் சேவை அவசியமாகும். அதற்கு ஒரு முன்னேடியாக எங்கள் பணிமன்றம் அமையும்.

நிரு: அப்படியானால், இந்நோக்கில் இன்னும் வேறு ஸ்தாபனங்கள் தோன்றவேண்டும் என்பது உங்கள் கருத்தா?

பிர: தோன்றவே வேண்டும். நம் நாட்டில் நாவலர் இயல்பை நன்கறிந்தவர்கள், நாவலர் தர்மத்தின் மேன் மையை உணர்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்மூலம் அத்தகைய ஸ்தாபனங்கள் தோன்றியோகும்.

நிரு: அறிந்தவர்கள், உணர்ந்தவர்கள் என்றிருப்போர் எல்லாரும் இப்படி ஸ்தாபனாதியாகச் சேர்ந்தோ தனிப் பட்ட முறையிலோ இயங்குவார்களென எதிர்பார்ப்பதெப்படி?

பிர: எப்படி என்பது கேள்வியல்ல. அறிவை அறிந்தவர் உணர்ந்தவர் என்றிருப்பவர் கடைசிவரையும் அதன்வழி நிற்காமல் விடவேமாட்டார்.

நிரு: திருவள்ளுவர் ‘எற்றபின் நிறை அதற்குத் தக’ என்று கூறிய அடிப்படையில் நீங்கள் கருதுகிறீர்கள் போவிருக்கிறது.

பிர: 'போல்' என்று சமூகயைப் படுவானேன்! நிச்சயமாக, அறிந்தவர் உணர்ந்தவர் என்றுள்ளவர்க்கு உரிய இலட்சனம் அது.

நிரு: சரி, உங்கள் பணிமன்றத்தின் தோற்று வளர்ச்சி நிலைகளைப் பற்றித் தெரிவிப்பீர்களா?

பிர: மிகத் தாராளமாக. நாவலர் தர்ம விஷயத்தில் தமதுழைப்பின் பங்கும் இடம்பெற வேண்டுமெனச் சுயமாக விரும்பிய சிலரின் சேர்க்கையில் 1985 புரட்டாசி நவராத்திரி கும்பத்தாபன நாளில் எம் மன்றம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மன்றக் கொள்கைத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. மன்றப் பணிநிலைமைகளைப் பிரசரித்தற்கு மன்றப் பிரசரமாக ஒரு பத்திரிகையின் அவசியம் வெகுவாக உணரப்பட்டது. அதன் வழி அடுத்த கார்த்திகை மாசத்திலேயே நாவலர் குரல் என்ற பத்திரிகை ஆரம்பமாயிற்று. அதிலிருந்து பத்திரிகை மாசிகையாகத் தொடர்ந்து வளர்வது இவ்வருடக் கார்த்திகையில் வரும் ஓராண்டுப் பூர்த்தியின் போது நாவலர் குரு பூஜை மஸர் என்ற பெயரில் ஆண்டுமலரும் வெளியாகுமளவுக்கு விருத்தி பெற்றிருக்கின்றது. மற்றும் மற்றுஞ் சைவஸ்தாபனங்கள் சங்கங்கள் இம்மன்றத்துக்குத் தந்துள்ள ஆதரவு பற்றிய அறிக்கைகள் கடந்த மாசிகைகளிற் பிரசரமாகியுள்ளன. அவற்றில் மிக முன்னியில் நின்ற சில சங்கங்களுடன் ஒன்றிணைந்து பணிமன்றம் முன்னிலும் பணிமடங்கு உறுதியும் உத்வேகமும் வாய்ந்ததாக, கடந்த புரட்டாசி மாசத்திற் புனர் நிர்மாணங்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நூற்றுக் கணக்கில் நிரந்தர அங்கத்தவர்களும் ஆயிரக் கணக்கிற பத்திரிகைச் சந்தாதாரர்களும் உள்ள ஒரு ஸ்தாபனமாக இன்றைய நிலையில் மன்றம் விளங்குகின்றது. இவ்வொருவருட காலத்தில் மன்றம் பெற்ற முன்னேற்றம் இவ்வளவு.

நிரு: இத்துரித முன்னேற்றத்திற்கு விசேஷ காரணமாக ஏதுஞ் சொல்ல உண்டோ?

பிர: யாழ். அன்னை பெற்ற அறிவறிந்த மக்கள் இம்மன்றத்தின் உறுப்பினர்களாக உள்ளார்கள் என்பதே தவிர வேறு கூறுதற்கில்லை.

நிரு: குடாநாடு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்தான் உங்கள் பணிமன்ற இயக்கம். அது தமிழ்மத்தின் மற்றும் பகுதிகளிற் செல்வாக்குப் பெறவில்லை எனக் கருதப்படுகிறதே!

பிர: அது உண்மையென்பதற்கில்லை. அதற்காதாரம் நீரே நேரிற் காணக் கூடியதாயிருக்கும் என நம்புகிறேன். கிளிநோச்சி, வவுனியா, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, கொழும்புப் பிரதேசங்களில் மன்றத்துக்கு வரவேற்புண்டு. ஆனால், குடாநாடு சம்பந்தப்பட்ட அளவில்தான் மன்றம் தன் பணிகளை விரிவாக்கத் தற்போதைய தேச, கால சூழ்நிலை அநுமதிக்கிறது. இன்றைய சூழ்நிலையில் மாற்றம் நேரவேண்டுவதே தாமதம். மன்றப் பணி ஈழம் முழுவதிலும் வியாபித்துவிடும்.

நிரு: தமிழ் வெளியீடுகளின் சாமானிய தன்மைக்கு அதிகமாக உங்கள் மாசிகைகளில் விசேஷ சரத்துக்கள் ஏதும் இடம்பெறும் வாய்ப்புண்டா?

பிர: நிறைய உண்டு. நாவலர் குரல் என்ற பெயர்க்குப் பொருத்தமாக வரண்முறையான தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவாராய்ச்சிக்குரிய கட்டுரைகள் கருத்தரங்குகளுடன் இன்றைய உயர் கல்வி மாணவர்களின் நேரடித் தேவைக்கு உதவவல்ல பாடவிஷயங்களும் இப்பத்திரிகையில் வெளிவரற்கான ஏற்பாடுகள் உண்டு. முன்னைய மாசிகைகள் இரண்டொன்றில், அது காலகோள் செய்யப்பட்டிருத்தல் கருதத்தகும்.

நிரு: காலத்துக்குக் காலம் இடத்துக்கிடம் மன்றங்கள் தோன்றுகின்றன; சில தொடர்ந்து வாழ்கின்றன! பல மாளிகைகள் அவற்றின் சாதாரணத் தன்மைக்கு அதிகமாக உங்கள் மன்றம் பற்றித் தெரிவிக்கக் கூடியது ஏதும் உண்டோ?

பிர: உண்டென்றால் உண்டு. மன்றங்களின் பொதுவான தன்மைக்கு அதிகமாகச் சொல்லத் தக்கவை நம் மன்றச் சார்பில் இருக்கவே இருக்கின்றன. நாவலர் பணிமன்றம் என்றிருக்குமளவுக்கு அவ்விதிகத் தன்மை இருந்தே தீர வேண்டியது. நீதி - அநீதி; தர்மம் - அதர்மம்; பொதுநலம் - தன்னலம்; சிவப்பணி - சுயபணி என்ற இரட்டைகளின் வேறுபாடுகளைக் கூறுகிறப்பாகத் தேர்ந்தறிந்து அவற்றிற் பின்னவற்றை விலக்கி முன்னவற்றை அநுசரித் தொழுகும் அமைதியும் ஆசார வீறும் நாவலர் பெருமானது ஆக்மகுண விலாசத்தின் அடி நாதமாயுள்ளவை. அவற்றை அநுசரித்துப் பட்டாங் கொழுகும் நிலை நம் பணிமன்றத்திற் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதனால் உலக சம்பிரதாயத்துக்காகவோ ஒப்பாசாரத்துக்காகவோ தடுமாறும் நிலையில் நம்மன்ற அங்கத்தவர்கள் இல்லை. அன்றியும் ஆஸ்திக நிலைப்பாடான நாவலர் தர்மத்திற் காலான்றி நிற்கும் மன்றமாதவின் இம்மன்றம் என்றென்றும் வாழ் மன்றமாதலேயன்றி என்றேனும் வேறும் நிலை இதற்கு நேரப் போவதில்லை என உறுதியாக நம்பலாம்.

நிரு: நன்றி! மீண்டும் சந்திப்போம்.

நாவலர் வழி

நாவலர் பெருமானும் அவர் காலத்திலும் அதற்குச் சற்று முன்பின்னுள் காலத்திலும் வாழ்ந்திருந்த ஈழநாட்டறிஞர்களும் தாம் உபயோகிக்குஞ் சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் சிறுபிழையுமின்றி எழுதுவதில் விழிப்புடன் இருந்தனர். இவ்விஷயத்தில் அக்காலத்துத் தமிழக அறிஞர்களைவிட ஈழத்தறிஞர்களே முற்பட்டிருந்தனர். தமிழாடு தமிழாய்க் கலந்துவிட்ட வடமொழிச் சொற்களை அவற்றின் சரியான உருவத்தோடும் பொருளோடும் அறிந்துகொள்வதற்காக அவர்களிற் பலர் வடமொழியிலும் குறைந்த அளவிலாவது பயிற்சி பெற்றிருந்தார்கள். நாகநாத பண்டிதர், சங்கர பண்டிதர், செந்திநாத ஜெயர், சிவான்நதையர் முதலியோர் வடமொழியிற் பெரும்புலமை பெற்றுத் தமிழை வளம்படுத்தினர். சிலர் இவ்வளவில் அமையாது ஆங்கிலப் பயிற்சியும் பெற்றுத் திகழ்ந்தனர். இவைகளைக் கொழுவக்கு ஆங்கில அறிவு பயன்பட்டது போன்று, சமயம், தத்துவம் ஆகிய ஆத்மியத் துறைகளுக்கும் சோதிடம், வைத்தியம் முதலிய வெளக்கத் துறைகளுக்கும் வடமொழியறிவு அவர்களுக்கு மிகப் பயன்பட்டது. அந்நாளிற் பல மொழியறிந்தவரை எல்லோரும் போற்றினர்.

நாவலர் தாம் எழுதுவதிற் பிழை நேர்ந்துவிடக்கூடாதென்று விழிப்பாயிருந்ததோடு தாம் பதிப்பிக்கும் நூல்களில் ஓர் அச்சுப் பிழையும் வந்துவிடக்கூடாதென்றும் விழிப்புடனிருந்தார். பிறரைக் கண்டிக்கும் போது அவர்கள் வெளியிட்ட நூல்கள் பத்திரிக்களிலுள்ள பலவகைப் பிழைகளையுங்கூட எடுத்துக்காட்டிக் கண்டித்தார். இக்காலத்திலோ நாவலரின் சீட பரம் பரையில் வந்த ஓர் அறிஞரின் சமய நூல்களைப் பிழை திருத்தம் என்பது ஓர் அநுபந்தம்போல் அலங்கரிக்கின்றது.

நாவலர் தமிழகத்தில் வெளிவந்த நூலொன்றில் தாம் கண்ட பலவகைப் பிழைகளையும் எடுத்துக்காட்டி அவற்றின் திருத்தங்களையும், ‘போலியருட்பா மறுப்பு’ என்னுங் கட்டுரையிற் கொடுத்திருக்கின்றனர். அப்பிழைகளிற் பலவும் அவை போன்ற வேறுபல பிழைகளும் நாவலர் வாழ்ந்த யாழிப்பாணத்தில் இன்று புகினப் பத்திரிகைகளிற் காணப்படுகின்றனவே. இவை திருந்துவது எப்போதோ?

நாவலர் காட்டிய பிழைகளும் திருத்தங்களும் இங்கு சுருக்கித் தரப்படுகின்றன.

பிழை	திருத்தம்
சுழிமுளை	சுழுமுளை
சொற்பணம்	சொப்பணம்
கேழ்க்க	கேட்க
பிராரத்துவம்	பிராரத்தம்
மயேசரன்	மகேசரன்
சகச மார்க்கம்	சகமார்க்கம்
பெத்த திசை	பெத்த தசை
உற்பிசம்	உற்பிச்சம்
அத்தமானம்	அத்தமயனம்
நூல்களாறிவிக்க	நூல்களாறிவிக்க
மாட்டாது	மாட்டா
போயவிடத்துவான்மா	போயவிடத்தான்மா

நாவலர் சரித்திர மொன்றில் அதன் ஆசிரியர் த. கைலாசபிள்ளை யவர்களும் “.....வட மொழிகளின் இயல்பற்யாமையினாலும், முகர் எகரங்களின் பேதமறியாமையினாலும் சொற்களைப் பிழைப்படுத்தி வழங்கிவந்திருக்கின்றார்கள். ஏடுகள் எழுதுகிறவர்களும் மேன் மேலும் பிழைகளை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். இவைகளாலே தமிழ்ச் சொற்களினுடைய உண்மையான சொருபந் தெரியாமற்போயிற்று” என்று விளக்கமாயேழுதி, பிழையாக வழங்கும் சில சொற்களையும் அவற்றின் சரியான சொருபங்களையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர். ஏற்பூரம், குங்கிலியம், பருதி, அருணம், சிகப்பு உத்தராயணம், கத்திரித்தல் என்பன அவர் காட்டிய பிழையான சொற்களைப்படுத்தி விவாகும். இவற்றின் சரியான சொருபம் முறையே காப்பூரம், குங்குலியம், பரிதி, அரிணம், சிவப்பு, உத்தராயணம், கத்தரித்தல் என்று காட்டப்பட்டிருக்கின்றன,

சன்னைம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர், விளம்பரப் பத்திரிகையிற் காணப்பட்ட பிழைகளையும் தம் மாணவருக்குக் காட்டித் திருத்துவித்துப் பயிற்சியளிப்பது வழக்கமென்று அறிந்தோர் கூறுவர். தமிழகத்துப் பேரறிஞரொருவர், வடமொழி அறிவின்மையாற் பல ரெழுதுவதுபோல் சிரார்த்தம் -தலையின் பாதி என்று தியபோது, சிரார்த்தம் =தலையின் பாதி என்று பொருள்படுதலால் அது பிழை யென்றும், சிராத்தையோடு செய்யப்படுவது என்றும் பொருள்தரும் சிராத்தம் என்பதே சரி என்றும் எழுதித் திருத்தியவர் புலவர். திருத்தம் பெற்றவர் மகாமகோபாத்தி யாயர் என்றும் பட்டம்பெற்றவர் என்பது கவனிக்கப்படவேண்டியது. பிழைகளும் ஆற்றல் காரணமாகக் குமாரசுவாமிப்புலவர் ‘தோஷஜ்ஞர்’ என்று சமகாலத்தவரால் மதிக்கப்பெற்றவர்.

நாவலரும் அவர்வழி வந்த நம்லறிஞரும் திருத்தி வளர்த்த தமிழ்மொழி அவர்கள் வாழ்ந்த யாழ்ப்பானத்திலேயே இன்று சிதைக்கப்படுவது கொடுமையானது. முன்னாலில் யாழ்ப்பானத்து ஆசிரியர்கள், கொழும்புப் பத்திரிகைகள் பிழையான தமிழைப் பரப்பு கிண்ணனை வென்று குறைகூறுவது வழக்கம். கொழும்புப் பத்திரிகைகளின் நிலைமை எப்போதோ மாறிவிட்டது. என்னென்ற என்று கொழும்புப் பத்திரிகைகள் சரியாய் எழுதுகையில் யாழ்ப்பானப் பத்திரிகை யொன்று பிடிவாதமாக என்னை என்றே எழுதிப் பிழையப்பட்டிரது. இன்னேரு பத்திரிகை, ஆங்கிலத்தில் வேற்றுமையுருபுகளைப் பெயரோடு சேர்க்காமற் பிரித்தெழுதுவது போல, இருந்து, உடன் என்னும் சொல்லுருபுகளைப் பிரித்தெழுதிப் புதுமரபு படைக்க முயல்கிறது. விரைவில் ஜி, ஆல், ஒடு கு, இன், இல் என்னும் உருபுகளும் பியாத்து வைக்கப்படும்போலும்.

செலவீனம், அருகாமை, ஈமைக்கிரியை, சரிகைகிரிகைகள், நினைவாஞ்சலி, சிகிட்சை, சுயேட்சை, நலன் புரிச்சங்கம், விஷேடம் என்பனவும் இன்னும் பல அங்க வீணச் சொற்களும் இங்குள்ள பத்திரிகைகளாற் பரப்பப்பட்டுகின்றன. பொது மக்களுக்கும் மாணவர்க்கும் பிழையான முன்மாதிரிகாட்டி அவர்களைத் தவறியைக் கச்செய்யும் இத்தப் பிழைகளைக் கண்டும் காணுதவர் போவிருக்கும் தமிழ்ப் பாதுகாவலர் சிலருக்குச் சமயசம்பந்தமான சொற்களிற் சிலர் ஜி ஷ ஸ என்னும் கிரந்த எழுத்துக்களைக் கலந்து எழுதுவதுதான் பெருந்தவருக்கக்கண்ணிற் படுகின்றது; கண்டிக்கவந் தூண்டுகின்றது.

வடசொல்லையும் திசைச் சொல்லையும் தமிழரைநடையிற் சேர்த்தெழுதுவது பற்றி நாவலர் எத்தகைய கருத்துடையவராயிருந்தார் என்று அறிவுது மிகப் பயனுடையதாகும். அவர் பிறமொழிச் சொற்களையும் எடுத்தாண்டு எழுதியதற்கான காரணத்தை அறிவுதும் பயனுள்ள செயலாகும்.

தீசிதர், பஞ்சாக்ஷர செபம், இரண்டுலக்ஷம் ரூபா, வருஷந்தோறும், சிவதாஷனம், மத்தியஸ்தம், ஞானஸ்நானம், ஶ்ரீ சற்குருநாத சுவாமிகள் என்னும் வடமொழிச் சொற்களும், கிரிஸ்து சமயம், வெள்ளியன் மிஷன், புரோடெஸ்டாண்டு, கம்பியனர், றிப் போர்ட்டு, ரேக்ருச் சுங்கம், சுப்பிரீங்கோட்டு ஜாரி மார், டிலிதிற்கோட்டுப் பிறக்கிராசி என்னும் பிறமொழிச் சொற்களும் பொதுமக்களின் வழக்கிலிருந்து மையால் இவற்றை உருத்திரிக்காமலே நல்லறிவுச் சுடர்கொருத்துதல், யாழ்ப்பானச் சமயநிலை என்னும் நூல்களில் எழுதியிருக்கிறார் நாவலர். தமிழிலைக்கண நூல்கள் பலவற்றைப் பிழையறப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்த நாவலருக்கு வடசொற்களை ‘வடவெழுத்தொரை’ எழுதவேண்டுமென்ற விகி தெரியாதா? காலதர், சேர்ந்தாரரைக் கொல்லி என்னும் பழைய சொற்களையும், பரிதிமாற் கலைஞர், வெண்ணெய்க்குள்ளன என்னும் புதிய சொற்களையும் போன்று தனித் தமிழில் ஏன் மொழிபெயர்த்தெழுத அவர் முயலவில்லை? அவர் தமது அறிவாற்றலைப் பிறருக்கு வெளிப் படுத்துவதற்காக எதையும் எழுதினால்லர். தமது எண்ணத்தை வெளிப்பிடவே — நாடைங்கும் பரப்பவே — பேசினார்; எழுதினார்.

நாவலர் வாழ்வு பொதுநல வாழ்வு, சிவபூசையும் சிவாலய வழிபாடுமாகிய இருசெயல்கள்தான் அவர் தமது ஆஸ்மீக நலங்கருதிக் கெய்தவை. வாழ்நாள் முழுதும் அவர் செய்த மற்றங்களையல்களைல்லாம் பொதுமக்களின் நன்மைக்காகவே கெய்யப்பட்டன. பொதுமக்களிற் பெரும்பாலோர் ஆரம்பக்கல்வி மாத்திரமே பெற்றவர்கள். அதுவும் அற்றவர்கள் பலர்.

அவர்களுக்காக எழுதிய அறிவிப்புகள், வேண்டுகோள்கள், கண்டனங்கள் ஆகியவை அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய எளிமைவாய்ந்த நடையில் எழுதப்பட்டன. பொதுமக்கள் வழங்குகின்ற சொற்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தி விடுவதுதான் செய்யத் தக்கதென்றும், மொழிபெயர்த்து உருமாற்றம் செய்து விட்டால் அவற்றை அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டார்களென்றும் அவர் கருதினார். இது தமிழ்ச் சொல்லா பிறசொல்லா என்று பாராமல், இது சரியான சொல்லா பிழையான சொல்லா என்றும், இது எல்லோர்க்கும் விளங்குமா விளங்காதா என்றும் ஆராய்ந்து எழுதினாரென்பது நன்கு தெரிகிறது. அவர் வடமொழிச் சொற்களை மாத்திரமன்றிப் பிற திசைமொழிச் சொற்களையும் எடுத்தாண்டதற்கும், வழக்கிலுள்ள வடவெழுத்துக்களை உபயோகித்ததற்கும் இதுவே காரணமாகும்.

ஐ, ஷ, ஸ, ஸ முதலிய கிரந்த எழுத்துக்கள் வட எழுத்துக்களைன்று சொல்லப்பட்டாலும், உண்மையில் இவை வடநாட்டு எழுத்துக்கள்ல. திராவிட மொழியாளர்களான தென்னிந்தியருள், கண்ணடரும், தெலுங்கரும், மலையாளிகளும் தனித்தனியே வேறுபட்ட எழுத்துக்களை உபயோகிப்பவராயினும், உச்சரிப்பைப் பொறுத்தவரையிலும் ஜம்பதெழுத்தொலிகளைக் கொண்ட வடமொழி நெடுங்கண்க்கையே கைக்கொள்ள மூலம் இருங்கண்க்கையே கொண்ட வடமொழிகள். இக்காரணத்தால் இவர்கள் வடமொழியை அதற்குரிய நாகரி எழுத்தைப் பயின்று எழுதும் சிரமயின்றித் தத்தம் தாய்மொழி எழுத்திலேயே எழுதிக் கொள்ளும் வசதி யுடையவர்கள். முப்பது எழுத்துக்களால் வடமொழியைச் சரியாக எழுத முடியாமல் இடர்ப்பட்ட தமிழர், தமது உபயோகத்திற்காகத் தமிழெழுத்துக்களின் உருவமைப்பில் ஆக்கிக்கொண்ட எழுத்துக்களே கிரந்த எழுத்துக்கள். பல்லவ மன்னரும் பின்வந்த மூவெந்தரும் பிறரும் தங்கள் சாகனங்களை எழுத இந்தக் கிரந்தவிபியையும் உபயோகித்தனர். திருமூலரின் திருமந்திரிப் பாக்களிலும் இவற்றுட் சில இடம்பெற்றிருக்கின்றன. பிறகாலத்தில் ஆறுமுகநாவலரும் சமகாலத்து அறிஞரும் தேவையானபோது இவ் வெழுத்துக்களைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தில் தமிழர்கள் தமக்காக ஆக்கிப் பயன்படுத்திய இவ்வெழுத்துக்களை அவற்றின் தேவை இன்றும் இருக்கும்போது, அவற்றை அன்னியமென்று ஏன் தள்ள வேண்டும்? தென்னிந்தியாவில் உத்தியோகப் போட்டி மினுஸ் எழுந்த சாதித்துவேஷம் பின்பு மொழித் துவேஷமாகி எழுத்திலும் பற்றிப் பிடித்தது. துவேஷந்தோர்நன்றுவதற்கு அங்கு காரணகர்த்தர்களாயிருந்தோர் தாம் முன்பு செய்த தீவினையின் பயனை இப்போது அநுபவிக்கிறார்கள். இந்நாட்டு நிலைமை முற்றிலும் வேறுபட்டது. இங்கு அத்தகைய போட்டி இல்லை. ஆகவே பொருமைக்கோ துவேஷத்துக்கோ இங்கு இடமில்லை.

நாவலர் பெருமர்ஜி நடந்துகாட்டிய வழி நல்லவழி; நமக்கு முன் மாதிரியான வழி. நம்பிக்கையுடன் அவ்வழியிற் சென்று இலக்கை எய்துவோம்,

யாழ்ப்பாணம்
கல்வித் தினைக்களம்
பிரதம கல்வி அலுவலர்
கு. சோமசுந்தரம்

நாவலர் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு நிலையம்

ஓர் இனத்தின் அருமை, பெருமை, செழுமை, சிறப்பு யாவும் அதன் வழிவழிவந்த பண்பாட்டிலேயே தங்கியுள்ளது. நமது தமிழினம் தனித்துவம் மிக்கது என்று தலைநிமிர்த்திப் பேசப்படுவதற்கு அதன் பண்பாட்டு உயர்வே காரணமாகும். மக்களில் இருந்து பண்பாட்டினை நீக்கிவிட்டால் அவர்கள் இருகால் விலங்குகளாகிவிடுவர்.

பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்குக் கல்வி ஊடகமாக அமைகின்றது. கல்வியின் நோக்கம் பண்பாட்டினை வளர்த்தல் என்று கொள்வது தமிழ் மரபு. பண்பாடு என்பதனை நம் பண்ணைய தமிழ்மக்கள் பண்புடைமை, சான்றுண்மை, கண்ணேட்டம், சால்பு என்னுஞ் சொற்களால் குறிப்பிட்டனர். பண்பெணப் படுவது பாடற்றிந்து ஒழுகல். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பண்பு ஆகும். ‘உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மேற்று’ என்பது தமிழ் மரபு.

கல்வி என்பது பண்பாடு. கல்வி மக்களைப் பண்படுத்துகின்றது. கல்விக்குப் பயன் அறிவு; அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கம் என்று நாவலர் குறிப்பிட்டிருப்பது சிந்திக்கற்பாலது. அறிமுறை, செயன்முறை ஆகிய இரண்ணையும் கல்வியில் இனைத்துப் பெருமை கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். கல்வியைக் கூட்டறக் கற்றல்; ஏற்றபின் அதற்குத்தக நிற்றல் எனக் கொண்டு பண்பாட்டுக் கல்விமூலம் சான்றேர்கள் நிறைந்த கல்விச் சமுதாயத்தை அமைக்க விளைந்த பாங்கு தமிழ் மக்களிடையே சங்ககாலந் தொடக்கம் நின்று நிலவி வருகிறது.

மனப்பண்பு, வாக்கினிலே பண்பு, செயலில் பண்பு, இவற்றின் ஒருங்கிணைப்பான மனிதப்பண்பு தான் தமிழர் பண்பாடு. அன்பும், நான்மூம், யாவரிடத்தும் ஒப்புரவு செய்தலும், கண்ணேட்டமும், வாய்மையும் தமிழர் சால்பு எனும் பண்பாட்டினைத் தாங்கும் ஜந்து தான்களாக அமைந்துள்ளன எனவள்ளுவம் கூறுகிறது. “மானுடம் வென்றதம்மா” என்பது கம்பன் காட்டிய தமிழர் பண்பாடு. ‘பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம்’ என்ற தமிழ் மறை, தமிழ் மரபு ஆகிவிட்டது.

தமிழ் மக்களின் உயர்நிலை இலக்கியங்கள், நாட்டார் பாடல்கள், வாழ்க்கைமுறைகள், அரசியல், அகத்தினை புறத்தினை மரபுகள், சமயம், நீதிமுறைகள், ஓவியம், சிற்பம், கட்டடக்கலை, இசை, நடனம், நாடகம், அறிவியற்றுறைகள், தொழில்கள், பொழுது போக்குக்கள், விளையாட்டுக்கள் ஆகிய சுகலவற்றிலும் தமிழ்ப் பண்பாடு மினிரவதாகவும், அதனை வெளிப் படுத்துவதாகவும், வளர்ப்பதாகவுமே உள்ளன.

தமிழ் மக்களின் பண்பாடு, அவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து பிழிந்து, வடித்துத் தெளிந்த சாரமாக விளங்குகின்றது. இதனால் பண்பாடு வெறுமனே கோட்பாடாக மாத்திரம் அமைந்து விடாது, செயற்பாடாகும் அரிய பெற்றியையும் பெற்றுத் திகழ்வதால் அது வாழுந் தன்மையைப் பெற்றுள்ளது. அத்தோடு காலந்தோறும் ஒவ்வாதன் தாமாகவே கழிந்து போவதாலும், காலத்தோடு ஒட்டி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய புதியனவற்றைத் தம்முடன் இனைத்துக் கொள்ளும் இயல்பினைக் கொண்டிருத்தலாலும், தமிழ்ப் பண்பாடு தன்மை குன்றுது வாழ்ந்துகொண்டும், வளர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டும் வருகின்றது. பழைமையில் பற்றுவைக்கும் தன்மையோடு, புதுமைக்கும், வளர்ச்சிக்கும் நெகிழ்ந்து கொடுக்கும் பாங்கிணையும் கொண்டிருத்தல் பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு உதவியாகும்.

மானிட முழுமைத் தன்மைக்குப் பண்பாடு மனிதனை இட்டுச் செல்கின்றது. பண்பாட்டு மரபின் முக்கிய அம்சம் தாய்மொழியாகும். மற்றொரு அம்சம் சமயம் ஆகும். தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்மொழியும், சைவம் நெறியும் ஆகின்றன. தமிழ்மொழி சைவ உணர்வோடு வளர்ந்து வந்தமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு.

ஓரின மக்களின் தாய்மொழியும், அவர்களின் சமய நெறியும் அவ்விலைத்தின் தனித்துவத்தைத் துலங்கவைக்கும் தனி முத்திரைகள். இவற்றை அவ்வினத்தினரிடமிருந்து பறித்துவிட்டால் அவர்களை மீளா அடிமைகள் ஆக்கிவிடலாம் என்பதைத் துல்லியமாக உணர்ந்து செயற்பட்டவர்கள் கடந்த சில நூற்றுண்டுகளாக எம்மை ஆண்ட அந்திய ஆக்கிரமிப்பாளர்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு, ஈழத்தில் ஆங்கி வேய ஏகாதியத்தியம் விற்டடு எழுந்த காலம். அரசியல் அடிமைத்தைத்தோடு, பண்பாட்டு அடிமைத்தைத் திற்கு நம்மக்கள் உட்படுத்தப்பட்டிருந்த இருண்ட காலம்.

அந்நிய ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் இத்தகைய சூழ்சியினை நன்குணர்ந்து அதற்கெதிராக முதற் குரல் எழுப்பியவர் கீழைத் தேசுக்கள் முழுவதிலேயுமே, நமது ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களே ஆவர். நம்மக்கள் அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெறும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் அதே வேளையில், பண்பாட்டு, கலாசார, ஆத்மிக உணர்வு மறுமலர்ச்சி கண்டு பரிபூரணமான விடுதலையைப் பெறவேண்டும் என்னும் என்னம் நாவலர் பெருமானின் பெருநெறியாக விளங்கியது.

கல்வி, பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் சாதனமாக அமைய வேண்டும் என்று நாவலர் கொண்டார். தமிழ் மரபு, கல்வி நெறியினைச் சைவ உணர்வோடு இனினத்துவளர்த்துவந்தைமையையும் அவர் உணர்ந்திருந்தார். சைவத்தையும், தமிழ்மொழியையும் ஒரு சேர ஒம்புதல்மூலம் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி காண விழைந்த நாவலர் சைவச் சூழில் தமிழ்க் கல்வியிலிப்பதற்குப் பாடசாலைகளை நிறுவினார். தாய் மொழிக்கல்வி, இவசக்கல்வி, எல்லோர்க்கும் கல்வி, சாந்துஜனையுங் கல்வி எனும் சிறந்த கல்விக்கோட்பாடு களின் முன்னேடியாக நாவலர் விளங்கினார். கல்வியில் திட்டமிடல், கல்வி முகாமைத்துவம், கலைத்திட்டம், பாடநூலாக்கம், நூல்களை அச்சேற்றுதல், உயர்கல்வி, ஆசிரியர்கள்வி கற்ஞேருக்கு வேலைவழங்கும் திட்டம், முதியோர் கல்வி ஆகிய துறைகள் கீழைத்தேய நாடுகே வில் சிந்திக்கப்படாமல் இருந்த காலத்திலேயே நாவலர் இவற்றை வளம்படுத்தினார்.

கல்வியை இளைமைதொட்டு மரண பரியந்தம் விடாமற கற்கவேண்டும் என்று நாவலர் விரும்பினார். கல்வியானது ஆத்மிக பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்குக் கருவியாக வேண்டும் என்ற நாவலர், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் அது கருவியாக வேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளார்:

“கல்வியில்லாவிடின், செல்வம், கீர்த்தி, சரீரசகம், ஆண்மசகம் முதலியவற்றை ஒருவரும் அடையாட்டார்கள்” என்று நாவலர் கூறியுள்ளமையால் கல்வியின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. “கல்வி வளர்வதற்கு ஏதுவாகிய வித்தியாசாலைகள் இல்லாத ஊர்கள், ஊர்களாகாவாம்” என்று கூறிய நாவலர், சைவப் பாடசாலைகள் நிறுவும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். இப்பாடசாலைகளை நடத்துவதற்குத் தேவையான நிதியைப் பெறும்பொருட்டு, சொத்துக்கள் பல வற்றைத் தருமசாதனம் செய்து வைத்தார்.

கல்வி வாழ வழிவகுப்பது, ஆன்ம ஈடேற்றுத்திற்கும் கருவியாவது என்பது நாவலர் தந்த கல்வி சிந்தனை.

நாவலர் அளித்த கலைத்திட்டம் பின்வருமாறு அமைகின்றது:

“பாடசாலையிலே கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த உபாத்தியாயர்களை நியோகித்து, பிள்ளைகளுக்குப் பாலபாடங்கள், நிகண்டு, திருவள்ளுவர் முதலிய நீதிநூல்கள், சிவபுராணங்கள், இலக்கணம், கணிதம், தருக்கம், வெளிப்படையாகிய வசனநடையிற் செய்யப்பட்ட சைவசமய நூல்கள், பூகோளநூல், கோளநூல், வைத்தியம், சௌதிடம், வேளாண்மை நூல், வணிகநூல், அரசநீதி, சிற்பநூல் முதலான வைகளைப் படிப்பிக்கவேண்டும்”

இவ்வாறு 1860ஆம் ஆண்டில் வெளிப்படுத்திய தமது விஞ்ஞாபனத்தில் கலைத்திட்டம்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வண்ணர்பண்ணையில் 1848ஆம் ஆண்டு நாவலரால் நிறுவப்பட்ட சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, கீழைத் தேசங்களிலேயே சைவசமய, தமிழ்மொழி, பண்பாட்டு மறு மலர்ச்சிக்கு எழுந்த முதற் கல்லூரி யாகும். 1868இல் சிதம்பரத்திலும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை நாவலர் அமைத்தார்.

இந் நூற்றுண்டின் முதற் காற்பகுதிவரை, நாவலரின் கல்வித்திட்டம் அவரால் அமைக்கப்பட்ட வண்ணர்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் நடை பெற்று வந்தது. காலிய வகுப்புக்கள் பண்பாட்டுக் கல்வியை வளர்த்து வந்தன.

நாவலரின் ஜந்தாண்டுக் கல்வித் திட்டம், அவரின் உந்தல்களால் உருவாக்கப்பட்ட சைவபரிபாலனசபை, இந்துக் கல்லூரிச் சபை, சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் ஆகியவற்றினால் கூடச் சரிவரச் செயற்படுத்த முடியாமற் போய்விட்டது.

கற்றுவல்ல உபாத்தியாயர்களையும், சைவப்பிரசாரகர்களையும் உருவாக்குவது நாவலரின் ஜந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றிருந்தது. தமிழ்மொழிக் கல்வி, சைவசமயக் கல்வி ஆகியவற்றினால் கூடச் சரிவரச் செயற்படுத்த அவர் காலத்திற்குப் பின்னர் குழநிலைகள் செவ்வையாக அமையவில்லை.

நிகழ்காலத்தில் இத்தகைய பண்பாட்டுக் கல்விக்கு ஊக்குவிப்புக் குறைந்து வருதல் கண்கூடு. பழமை என்று ஒதுக்கப்பட்டுவருகின்றது. பழமை என்பது பிறபோக்கு அல்ல; பின்னேங்கு என்பதை உணரவேண்டும்.

நாவலர் தருமசாதனஞ் செய்த சொத்துக்களை நாவலர் நோக்கத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பண்டிதமனி கணபதிப்பின்னை அவர்கள் பேசியும், எழுதி யும் வந்ததை இந்த ஆண்டில், பண்டிதமனியின் மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் கூட்டத்தில். நாவலர் தர்மகர்த்தா சபையினர் செயற்படுத்த உறுதி பூண்டனர். நாவலர் நீலையம் உதயமானு. முதலின், நாவலரின் கல்வி தொடர்பான ஜந்தாண்டுத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்குடன் வண்ணர்பண்ணை நாவலர் மகாவித்தியாலயத்தில், பிரவேச, பாலபண்டித வகுப்புக்கள், விஜய தசமி அன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. சைவ சித்தாந்தம், பண்ணிசை, புராண படனம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய வகுப்புக்களும் விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படவுள்ளன.

நாவலர் பண்பாட்டு நீலையம் சைவத்தமிழ்க் கல்வி மறுமலர்ச்சி ஊற்றுக் கிளங்கி, உலகெலாம் அதனைப் பறப்ப வேண்டும். தமிழர் பண்பாடு ஒங்க வேண்டும். நாவலர் வழிநிற்று நலமுற வாழ்வோமாக,

வண்ணை
நாவலர் மகாவித்தியாலயம்
அதிபர்
ப. சிவஞானசுப்பிரமணியம்

நாவலர் பெருமானின் பணிகள்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லுரிலே அவதரித்த ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் சைவத்தையும், தமிழ்மூயும் இரு கண்களெனப் போற்றிப் பாதுகாத்தவர். சென்ற நாற்றுண்டிலே அந்நியர் ஆட்சியாலும், நம்மவரின் அசட்டையாலும் இவையிரண்டும் மிகவும் நவிவுற்றிருந்தன. நாவலர் பெருமான் மனவறுதியுடன் தவித்து நின்று, தமது பேச்சினாலும், எழுத்தினாலும் இவற்றுக் கேறபட்ட இடையூறுகளைக் கொந்து, தமிழும் சைவமும் தழைத்தோங்கச் செய்தார்.

ஆலயங்களிலெல்லாம் சமயப் பிரசங்கங்களுக்கு செய்து சைவ மக்களுக்குச் சைவ சமய தத்துவங்களையும், சைவ நெறியையும், சைவ சமயத்தின் மேன்மையையும் தக்க முறையில் எடுத்துரைத்தார். சமய நூல்கள் பலவற்றை மிகச் சிறந்த முறையில் பிழைகள் எதுவுமேயின்றி அச்சிட்டு வெளியிட்டார். சைவ மக்களும், மாணவர்களும் சைவ சமயத்தைப் படித்து, அறிந்துகொள்வதற்காக, சைவ வினாவிடைகள், சிவாலய தரிசன விதி, அருட்டான விதி, கந்தபுராண வசனம் போன்றவற்றைத் தாமே எழுதி வெளியிட்டார்.

ஒசன் நடை கைவந்த வல்லாளர் எனப் போற்றப்பட்ட நாவலர் அவர்கள் அச்சேருதிருந்த தமிழ் இலக்கணா, இலக்கிய நூல்களை எடுகளிலிருந்து படியெடுத்து, ஆய்வு செய்து அங்கிற பதிப்பித்தார். நாவலர் பெருமானின் இப் பணிகள் எல்லாம் தமிழ் மக்களுக்காகவும், சைவ சமயத்துக்காகவும் செய்யப் பட்ட பெரும் பணிகளாகும்.

இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடாது, தமது உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் எமக்காக ஈந்த இப் பெரியாரைப் போற்றிப் புகழ்ந்தால் மட்டும் போதாது. நாம் என்றென்றும் நன்றியுள்ளவர்களாகவும், அன்றூர் கூறியவற்றை வாழ்விற் கடைப் பிடிப்பவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும்.

நாவலர் பெருமான் அவர்கள் வண்ணேர்பண்ணை நாவலர் மகா வித்தியாலயம், தமிழ்க் கல்வி, சமயப் பிரசாரம், சைவநாயன்மார் களின் குருபூசைகள் நடத்துதல், அன்னதானஞ் செய்தல் போன்ற நற்பணிகளுக்காக "வருவாய் தரும்" சொத்துக்களை வாங்கி, விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

இவற்றிலிருந்து தற்போது கிடைக்கும் நிதி மேற் சொன்ன விடயங்களுக்காக நல்ல முறையிலே பயன் படுத்தப் படுகின்றது.

யாழ், பிரதேசக் கல்விப் பணிப்பாளரைத் தலைவராகவும், வண்ணேர்பண்ணை நாவலர் மகா வித்தியாலய அதிபரைச் செயலாளராகவும், நாவலர் பாரம்பரியத்தைப் பேணும் பெரியோர்கள் ஐவரை அங்கத்தவர்களாகவும் கொண்டு நாவலர் தருமகர்த்தா சபை வரன் முறையோடு நாவலர் தருமத்தைப் பரிபாலித்து வருகின்றது. இச்சபையினரே நாவலர் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு நிலையத்தினை அமைத்துள்ளனர்.

நாவலர் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு நிலையத்தினர் நாவலர் மகா வித்தியாலய மண்பதத்தில் சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் பிரவேச, பால பண்டித வகுப்புக்களைத் தக்க அறிஞர்களைக்கொண்டு சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றனர்.

நாவலரின் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையும் நடை முறைப் படுத்திச் சைவப் பிரசாரகர்களை உருவாக்கவும், பண்ணிசை வகுப்புக்களை நடத்தவும், நாவலரின் சைவ வினாவிடகள், பாலபாடங்கள் போன்ற வற்றைப் பிரசரிக்கவும் சபை திட்டமிட்டுள்ளது. மக்களிடையேயும், மாணவர்களிடையேயும் தமிழ் அறிவையும், சமய அறிவையும் விருத்தி செய்து நாவலரின் இலட்சியங்களைக் கைகூடச் செய்வதற்கு இயன்றதனைத்தையும் ஆற்றவுள்ளது.

நாவலர் பெருமான் தமிழ்நாட்டின்கண்ணே சிதம்பரத்தில் அமைத்த பாடசாலை இன்றும் நல்ல நிலையிலே இயங்கி வருவதாக அறியக் கிடக்கின்றது. இதனுடனுள் தொடர்பு இடைக்காலத்தில் விடுபட்டுப் போயுள்ளது. இதனை மீண்டும் ஏற்படுத்தத் தரும் கர்த்தா சபை செயலில் இறங்கியுள்ளது.

நாவலர் தருமத்தைப் பேணவேண்டும். நாவலரின் இலட்சியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். நாவலர் பெருமானின் தன்னைமற்ற தொண்டு என்றென்றும் மறக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாதது. தமிழ் மக்கள் அன்றூரின் நினைவைத் தமது மனத்தைவிட்டகலாது வைத்துப் போற்ற வேண்டும். அதற்காவனவெல்லாம் வருந்தியுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இலங்கைப் பங்கலைக் கழகம்
வித்தியோதய வளாகம்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி *

இயக்கவாதிகளின் சொத்து

வளர்ந்து வரும் இன்றைய எமது இலக்கிய ஆக்கத்தின் பாரம்பரியத்தின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சி யையும் அறிய வேண்டுவது அவசியம். ஈழத்து எழுத் தாளராகிய நாம் நமக்கென் ஒர் இலக்கிய வழியை எவ்வாறு வகுக்கவேண்டும் என்று சர்ச்சிக்கும் இவ் வேண்டியில், நாம் வந்த வழியைப் பார்த்தல் நல்லது. பழமையின் அடிப்படையில் தொன்றி மிளிரும் புதுமை தான் வளர்ச்சியின் சின்னம். எனவே இக்கட்டுரை இன்று பலர் கண்டு திடுக்கிடும் புதுமையின் பழமை யைக் காட்டுவதுடன், இன்று பல எரிச்சல் குரல்களுக்கிடையேயும் இலக்கிய வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளன் இலக்கிய அநாதையல்லன் என்பதையும் உணர்த்துவதற்கே எழுதப்படுகின்றது.

வாழ்க்கை வரலாறு

18-12-1822 தோற்றம்: கந்தப்பார் அவர்களுக்கும் சிவகாமியம்மையாருக்கும் ஆருவது குழந்தையாக ஆறுமுகம் பிறந்தது.

ஆசிரியர்கள் : குப்பிரமணியப்பிள்ளை, சேநுதிராய முதலியார், சரவணமுத்துப் புலவர், பீற்றர் பார்சிவல்.

கிறித்துவத் தொடர்பும் இயக்கத் தோற்றமும் } பீற்றர் பார்சிவலுடன் சேர்ந்து கிறித்துவதைத்தைத்தமிழில் மொழிபெயர்க்கின்ற பொழுதுதான் கிறித்துவப் பாதிரிகள் தமது மதத்தை எவ்வாறு பரப்புகின்றார்கள் என்பதை நன்கு அறிந்தார். முஸ்லிம் ஆட்சியாளருக்குக் கீழ் வேலை செய்த ஹரிஹரன், புக்கன் விஜயநகர சாம்ராஜ்யம் நிறுவியது போலக் கிறித்துவர்களுடன் சேர்ந்து பழகியதால் இந்து சமயப் பாதுகாப்பிற்காக இயக்கம் ஆரம்பித்தவர் நாவலர்.

1845 தமிழ்ப் போதனை ஆரம்பம்.

31-12-1847

1848

1849-ஆடி

1854-தை

1869-ஆடி 13

1876-ஐப். 21

வண்ணூர்பண்ணைச் சிவன்கோவிலில் கைவப் பிரசங்கத் தொடர் தொடங்கப் பெற்றமை.

பார்சிவல் பாதிரியாருடைய பாடசாலை வேலையிலிருந்து விலகிக் கொண்டமை.

இந்திய விஜயம்: திருவாவடுதுறையில் நாவலர் பட்டம் பெற்றமை. இவ் விஜயத்தின் பொழுது அச்சுயந்திரத்தை வாங்கி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஆரம்பம். ‘கைவ தூஷண பரிகாரம்’ வெளியிடப் பட்டமை.

வண்ணூர்பண்ணையில் ஆங்கில பாடசாலை நிறுவியமை.

யாழ்ப்பாணத்தில் வாந்திபேதி ஆரம்பம் ஆட்சியாளரின் அடக்கு முறைகள் இக்காலத்தில் அதிகமாகிக்கொண்டு சென்றன. நோயும் குறையாது தொடர்ந்து பல பாகங்களுக்கும் பரவிற்று. ஒரு வருடகால எல்லைக்குள் 20,000 பேர் இரந்து விட்டதாகத் தகவல் வெளி வந்தது. தீவுப்பகுதியில் நோயுடன் பஞ்சமும் சேர்ந்து கொண்டது. பஞ்சத்தால் பலர் இறந்தாகத் தகவல் வெளியாகியது.

இவ்வாரை குழந்தையில் ஆறுமுக நாவலர் மக்கள் துயர் களையவும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஆட்சியூல்களை ஒழிக்கவுமெனப் பெரியதோர் இயக்கம் தொடங்கினார். தேசாதிபதியை நேரில் சந்தித்தும், விசாரணைக் குழு வேண்டியும் வழக்கு வைத்தும் ஆட்சியினரின் சர்வாதிகாரப் போக்கினைக் களையழுகின்தார். *

*இன்று : யாழ். பல்கலைக் கழகம் நுண்கலைத்துறைத் தலைவர்

இலங்கைச் சட்டசபையில் சேர். முத்துக் குமாரசவாமி வகித்த இடத்திற்குப் பொன்னம்பலம் இராமநாதனே செல்ல வேண்டுமென விரும்பியிழைத்தமை.

5-12-1879. ஈழத்தமிழரின் முதல் இயக்கவீரன் மறைவு.

நாவலருடைய வாழ்க்கையை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது அவருடைய வாழ்வு இயக்க வீர ஞாருவனது வாழ்வாகவே இருந்தது என்பதை உனர முடியும். நிலையுன்றிப்போன நிறுவனங்களுக் கெதிராகப் போர் தொடுத்து இயக்கம் நடத்தும் எவனும் எதிர் நோக்கவேண்டிய பிரச்சினைகளை நாவலரும் எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது.

இவற்றுள் சிறப்பானதாகக் கொள்ளப்பட வேண்டுவது கருத்துப் பரிமாற்றமே. எதிரான கருத்தை வெளி வர விடாது தடுப்பது நிலையுன்றிய நிறுவனங்களது பண்பு. அக்காலத்தில் கிறித்துவ மிஷனரிகளிடமே அச்சுயந்திரமிருந்தமையால் அவர்கள் தங்கள் பிரசாரத் தைச் சிறப்பாக நடத்த முடிந்தது. மேலும் அது அவர்கள் கையில் தனியுரிமையாக இருந்தமையால் நாவலரது கருத்துக்களைப் பரவலாகவும் தடுக்க முனைந்தனர். நாவலருக்கு இதிதுறையில் ஏற்பட்ட இன்னல் களையும், அச்சுயந்திரம் பெறுவதற்கு நாவலரும் அவரது நண்பர்களும் பட்டபாட்டினையும் இட ஜே. ரூபின்சன் என்பார் எழுதிய நாலிற் காணலாம். “ஆறுமுக நாவலரும் அவரது நண்பர்களும் அச்சுயந்திரமொன்றை வாங்குவதற்குப் பலகாலமாகப் பாடுபட்டனர். சில பறங்கியருடன் சேர்ந்தாவது ஒன்றை வாங்கலாமா என்று யோசித்து அதுபற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர். முடிவில் அச்சுயந்திரம் வேண்டுமென்ற அவர்கள் அவா அதிகமாகி, உதவுங் குணமற்ற அயலாரின் உதவியின்றியே அவர்கள் அச்சுயந்திரமொன்றினை வாங்கினர். மாணிப்பாயிலுள்ள அமெரிக்க நிறுவனத்தில் வேலை கற்றுக் கொண்டவர்களே நாவலரது அச்சுயந்திர சாலை ஸில் வேலைக்கமர்ந்தனர். பின்னர் நாவலர் பல நூல்களைப் பிரசுரித்தார் என்று அந்நாலிற் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இந்தியா சென்று இயந்திரம் வாங்க வேண்டியிருந்தமையும் இங்கு நிறுவப்படும் இயக்க நிலையத்துக்கு ஏதாவது இடையூறு ஏற்பட்டாலும் அங்கும் ஒரு ஸ்தாபனம் இருப்பது நல்லதெனச் சிதம் பார்த்தில் பாடசாலை நிறுவியதும் அவரது இயக்க நுண்மையைப் புலப்படுத்தும்.

ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் கிறித்துவ மதத்தைப் பிரயோகித்து ஆங்கிலக் கல்வியைப் புகட்டி. இலங்கையரை வெறும் அரசாங்க ஊழியராக மாற்றுவதில் முனைந்திருந்தது. இலங்கையில் 19ஆம் நாற்றுண்டி விருந்த கல்வி முறைமை இதனை நன்கு விளங்கவைக்கின்றது. இவ்வுண்மையை நன்குவர்ந்த நாவலர், முதலிர் பேணப்பட வேண்டியது மரபுவழி வாழ்க்கையே என்று துணிந்து, நாட்டின் பண்டைய மரபு வழியில் நின்ற கல்வி புகட்டுவதற்கான நிலையங்களைத் தோற்று வித்தார். இதனைச் சிறித்துவர்களும் ஏற்றனர் என்

பதற்கு அத்தாட்சியாக விளங்குகின்றது. 1872ஆம் ஆண்டு தைமாதம் கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் வெளி யிட்ட குறிப்பு.

எந்த ஒரு நாட்டின்மீது தனது அதிகாரத்தை ஏகாதிபத்தியநாடு திணிக்க விரும்புகின்றதோ, அந் நாட்டின் அடிப்படை வாழ்க்கை மரபைச் சிதைத் தெறிந்து, சமூகநிலையில் குழப்பம் ஏற்படுத்தி, தான் விரும்பிய ஆட்சி முறையினையும், வாழ்க்கை முறையினையும் நிறுவ முனைவது அதன் முக்கிய பண்பாகும். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இம்முறையினைக் கையாண்டே ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் நிறுவப்பட்டது. அவ்வாறு ஏகாதிபத்திய முறைமை நிறுவப்படுங் காலத்து அதனை எதிர்ப்பவர்கள், வந்துகொண்டிருக்கும் சமூக முறையினை எதிர்ப்பதற்காக, பாரம்பரியமாக இருந்து வரும் சமூக முறையினைப் பேண விரும்புவது இயற்கையே. இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின் ஆரம்ப காலத் தில் ஆரிய, பிரம்ம சமாஜத்தினர் இந்திய சமுதாயத் திற் காணப்பட்ட குறைகளையும் போற்றத் தொடங்கினர். ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்கும் ஆபிரிக்க மக்கள் தமது பண்டைய இனமரபுகளை நாடுவதற்கும் இதுவே காரணமாகும். இவற்றைப் போன்றே நாவலரும், பண்பாட்டு வழிபுகுந்த ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பதற்காக, தாம் வாழ்ந்த சமூகத்தின் அமைப்பை அப்படியே பேண விரும்பினார். இதனாலேயே அவர் சைவ முறைப்படி வாழவேண்டுமென்றும், சைவ வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்து நிற்கவேண்டுமென்றும் வாதாடினார். பல சாதிப் பாகுபாட்டையும் அவர் பேண நினைத்தது இதனால்ருள் என்பதும் இக்கண்ணோட்டத்தின் மூலம் புலனாகும்.

இன்னும் ஏகாதிபத்திய நாடும் அதன் நிறுவனங்களும் தமது கொள்கையை நாட்டிற் பரப்புவதற்குக் கையாளும் முறைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டே ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புத் தோன்றுவதை நாம் காணலாம். ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்த்தபொழுதும், ஆங்கில ஆட்சியால் அளிக்கப்பட்ட சன்நாயக வழி, பாராளுமன்ற சன்நாயக முறைமை முதலியவற்றையே ஆதாரமாகக் கொண்டு போராட்டங்கள் நடத்தப் பெற்றதை நாம் அறிவோம்; இன்றும் காண்கிறோம், எனவே நாவலரும் தமது இயக்கத்திலும், கிறித்துவர்கள் கையாண்ட சில முறைகளைக் கையாண்டே அவர்களை எதிர்க்கவேண்டி யேற்பட்டது. அவரது சைவ ஆர்வமே பைபிள் மொழிபெயர்த்ததன் பின்னர்தான் சடர்விட்டெரிந்ததென்பதைப் பார்த்தோம். ஆனால் தனது இயக்கத்தில் அவர் கையாண்ட சாதனங்கள் இதனை மேலும் விளங்குகின்றன.

கிறித்துவர்கள் துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியிட்டனர். நாவலரது பல பிரசுரங்கள் அவற்றிற்கு மறுப்பாக எழுந்தவையே. கிறித்துவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்ட இதே முறைமையைக் கொண்டு தனது கொள்கையைப் பரப்ப முயன்றார். ‘நல்லாரிக் கந்தசுவாமி கோயில்’, ‘மித்தியாவாத நிரசனம்’ என்ப வற்றால் இது தெரிய வருகின்றது.

நாவலர்
பணிமன்றம்
தலைவர்
கலாங்கி சி. க. சிற்றம்பலம்

நாவலரும் நாயும்

நாவலர் நம்மை விட்டுப்பிரிந்து ஒரு நாம்ரூண் இட்கு மேலாகினிட்டது. எனினும் நாவலர் பற்றியும் அவரது சிந்தனைச் சிறப்புக்கள் பற்றியும் இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஈழத் தமிழரின் வரலாற்றில் அவரது பங்களிப்புப்பற்றியும் நம்மவர் இன்னும் சரியாய்ப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதை அண்மைக்கால நிகழ்வுகளும் நாவலர் பற்றிய பொருத்தமற்ற விமர்சனங்களும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. நாவலரின் பங்களிப்பு யாதெனில் மேலில் தேய கலாசாரமும் மதுமும் நமது கலாசாரத்தையும் மதத்தையும் அழிக்க முறப்பட்டபோது அவ்வாறு நடைபெறுவதைத் தடுத்து நிறுத்தியது மட்டுமன்றி நாம் எமது பாரம்பரியத்தை உணரவைத்ததுமேயாகும். இத்தகைய வரலாற்றுத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய வந்த நாவலர் பரிசுத்தமான பிரமசரியவாழ்வு வாழ்ந்து தனது கூகோகங்களைத் துறந்து நம்மவர் உயர்வுக்கே தனினைத் தியாகஞ் செய்தார். நாவலர் வாழ்ந்த காலத்தில் மட்டுமன்றி இற்றைவரை நம்மவர் மதத்தியில் நமது கலாசார வளர்ச்சிக்கு இத்தகைய செயற்கையைச் செய்தவர் எவருமே இல்லை என்னாம். நாவலர் பிறந்திலரேல் தமிழும் மதுமும் அழிந்திருக்கும். ஆதலால் எமது கலாச்சாரத் தின் தனித்துவத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் நிலை நாட்ட நாம் துடிதுடித்துக்கொண்டிருக்கும் இக்கால கட்டத்தில் நாவலரைப் போற்றுவது என்றுமில்லாத வாறு முக்கியம் பெறுகிறது என்னாம். ஸ்ரீலங்கா அரசு அவரை நமது நாட்டின் தேசீய வீரர்களில் ஒருவராக மதித்து அவர் நினைவாக முத்திரை ஒன்றை வெளியிட்டுக் கொராவத்தெதான்றே நாவலரின் வரலாற்

கிறித்துவர்கள் தங்கள் மதத்தினை வினாவிடையாகப் படிப்பது வழக்கம். அம்முறையைப் பின்பற்றியே நாவலர் தமது சைவ வினாவிடைகளினை இயற்றினார். கிறித்துவர்கள் பாடப் புதகங்கள் மூலம் மதக்கருத்துக் களைப் பரப்புவதைப் பின்பற்றியே பாலபாடங்களினை ஏழுதினார். வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயிலில் பூசை வேலோயின் பின்னர் நடத்தப்பெற்ற சைவப்பிரசங்கங்கள் கள் கிறித்தவ தேவாலயங்களில் நடத்தப்பெறும் போதனை முறையைப் பின்பற்றியதே.

அடுத்து, நாவலர் வாழ்வினை நாம் கூர்ந்து அவதானிப்போமானால் அவரது இயக்க உணர்வு பண்பாட்டுத்துறையில் ஆரம்பித்துத் தர்க்க ரீதியாக வளர்ந்து, அரசியல் துறையில் முடிவுறவுதைக் காண்கிறோம், பண்பாட்டு முறையில் வாழ்வேண்டுமென்று தொடங்கிய நாவலர், அவ்வாறு வாழ்விற்கு முக்கிய தடையாக இருப்பது ஆட்சி முறை என்பதை உணர்ந்து ஆட்சிப் பீடத்திற்கெதிராகவே கிளம்பியதை நாம் காண

றப் பங்களிப்பினை அவ்வரசு ஏற்றுக்கொண்டதை எடுத்தியம்புகிறது என்னாம். ஆதலால் நாவலரின் பங்களிப்பைச் சரியாகப்படுகிறது நமது சமுதாயத்தின் விழிப்புணர்வுக்கு வித்திட்ட அச் செம்மிலைப் போற்றுவது நம்மெல்லோரதும் தலையாய கடமையாகின்றது.

மேற்கூறிய கடமையை நிறைவேற்றவே நாவலர் பணிமன்றம் தோன்றியது. இதன் நோக்கங்களில் நாவலர் பற்றிய ஆராய்ச்சி முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. இவ்வாய்விற்கட நாவலர் வாழ்ந்த காலச் சூழ்நிலைக்குப் பிரதான கவனஞ் செலுத்தப்படுகின்றது. காரணம் கருத்துக்களை எப்போதும் அவை சொல்லப் பட்ட காலச் சூழ்நிலையின் பின்னணியில் அலகவுதே பொருத்தமான ஆய்வாக இருக்கும். வெறும் ஆய்வுக் கோடும், கருத்தரங்குக்கோடும் மட்டும் நிற்காமல் ஆராய்ச்சியின் பல்கண மாணவருக்கும் மக்களுக்கும் எடுத்தியம்புவதும் நமது பணிகளில் ஒன்றுகிறது. நாவலர் இந்து மதத்தில் நிலவிதாச் சுட்டிக்காட்டிய தவறுகளைக் களைவதோடு நாவலர் பெயரிற் பல தர்மப் பணிகளை மேற்கொள்வதும் அவசியமாகின்றது. நாவலர் பெயரில் ஓர் அநாதை இல்லம், வேதாகம பாடசாலை, பதிப்பகம், ஆராய்ச்சி நிலையம் ஆகியவை இவற்றுட் சில வாம். இப்பணிகளை எல்லாம் முன்வெடுத்துச் செல்வதற்காக நாவலர் பெயரில் ஓர் கோட்டம் அமைப்பதும் அவசியமாகின்றது. இஃது நாவலர் பற்றிய தகவற் களஞ்சியமாக்கட்டும். ஆதலால் இந்நாளில் நாவலரின் நாமத்தை வெறும் உச்சரிப்பிலென்றி, அதனைப் பொருஞ்ணர்ந்து உச்சரிக்கும்போதுதான் நமது கலாசாரம் ஆடாது அசையாது என்ற மிகையாகாது.

லாம். வாந்திபேதி வந்து மக்கள் இறந்தபொழுதும் தடிகொண்டடித்த பொலிசாருக்கெதிராகவும், அவர்களுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த ஏசன்டருக்கெதிராகவும், அவர் தேசாதிபதிவரை சென்றார். சிறப்பான வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமானது அரசியல் மாற்றம் என்பதை உணரும் ஆரம்ப நிலையில் நாவலர் மறைந்து விட்டார். அது நாம் செய்த பாவம். ஆனால் அவர்தொட்ட வழி சென்று அரசியல் மாற்றங் கண்டு அதன் மேல் பொருளியல் மாற்றம் ஏற்படுத்த முனைந்திருக்கும் இந்நாட்களில், சுதந்திர இயக்கத்தின் உதய ராகமாக அமைந்த அவரை நினைத்தல், மதித்தல் நமது கடன் நாவலர் இயக்கவாதிகளின் சொத்து.

நன்றி : நாவலர் பெருமான்
150ஆவது ஐயந்தி விழா மலர்
ஸ்ரீஸ்ரீ ஷுறுமுகநாவலர் சபை
கொழும்பு, 1972

நாவலர்
பணிமன்றம்
இணைச்செயலாளர்
ஆ. மகாலிங்கம்

நாவலர் ஆற்றிய பணிகள் அளவிடமுடியாதவை

தமிழ்த் தேசியவாதமும், இன், மத, கலாசார உணர்வுகளும் மேலோங்கி நிற்கும் இன்றைய கால கட்டத்தில் நாவலர் பெருமானின் 107ஆவது குருபூசை தினம் இன்று கொண்டாடப்படுகின்றது. ஒரு நாற்றுண்டு காலத்துக்கு முன்னர், இவ்வுணர்வுகளுக்கு வித திட்ட பெருமானை நன்றியுடன் நினைவு கூர்வது இன்றைய சந்ததியினரின் வரலாற்றுக் கடமையன்றே. ‘வசன நடை கைவந்த வல்லாளர்’ என்றும், ‘சைவ சமய சிர்திருத்த வாதி’ என்றும், ‘ஜந்தாம் குரவர்’ என்றும் போற்றிப் புழப்படும் நம் நாவலர் பெருமான் அந்நியர் ஆடிசியில் நம்நாட்டு மொழிகளும் மதங்களும் கலாசாரங்களும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கால கட்டத்திலே நல்லூரில் தோற்றினார்கள். அக்கால நிலைக் கேற்பக் கிறிஸ்தவ மதச் சூழலிலே ஆங்கிலம் பயின்ற நாவலர் பெருமான் அம்மதத்தையும் மொழியையும் போற்றுவோர் கடைப்பிடித்த வழிகளிலே தாழும் சென்று தம் மொழியையும் மதத்தையும் வளர்ப்ப நற்குச் சபதமெடுத்துக் கொண்டார். இதன்மூலம் இந்நாட்டுத் தேசிய வாதத்துக்கும் சிறப்பாகத் தமிழ்த் தேசிய வாதத்துக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் சைவ மதத் துக்கும் கலாசாரத்திற்கும் அவர் ஆற்றிய பணிகள் அளவிட முடியாதன.

தமிழ் மொழியின் வளத்திற்கும் வனப்புக்கும் அவர் அரும் தொண்டாற்றியுள்ளார். அறிஞர் மாத்திரம் படித்துப் பயன் பெறத்தக்க பல அரிய நூல்களைப் பராமரித்துப் படித்துப் பயன் பெறத்தக்க வகையில் எளிய தமிழிலே எழுதி வெளியிட்டார். தமிழ் நூல்களை அச்சு வாக்கம் ஏற்றும் ஆசையால் தமிழகம் சென்று அச்சு யந்திரம் கொண்டுவந்து அச்சியந்திரசாலை அமைத்தார். தமிழ்க் குழந்தைகள் தம் தாய் மொழியை வழுவின்றி

யும் இலகுவாகவும் பயிலவேண்டும் என்பதற்காகப் பாலபாடம் முதலிய நூல்களை எழுதி வெளி யிட்டார். சிறந்த ஆசார சீலராகவும் நல்லொழுக்க முடையவராகவும் வாழ்ந்து காட்டினார்கள். சைவசமயப் பிரச்சாரத்திற்காகச் சைவக் கோவில்களிற் பிரசங்கங் செய்யும் முறையைப் புகுத்தினார். அவரது பிரசங்கங்கள் சன்டமாருதம்போல் அமைந்திருந்தன. சைவ சமய உண்மைகள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள், ஆக மங்களி, கிரியைகளி ஆகியவற்றின் விளக்கங்களைப் போதித்தார். சைவ ஆலயங்களின் புனிதத் தன்மை பேணப்பட அங்கு பூசைகளும் கிரியைகளும் குறை வின்றி நிகழவேண்டுமென வற்புறுத்தினார். பூசகர்களும் கோவில் முகாமையாளர்களும் சிவபக்தர்களாகவும் நல்லொழுக்கமுடையவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். தவறியோர் அவரது கண்டனத்துக்கு உள்ளானார்கள். கந்தபூராண படனம், திருமுறை ஒதல் முதலியன் ஆலயங்களில் நிகழவேண்டுமென்று வற்புறுத்திய அவர் இப்பணிகளுக்காகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஒதுவார்களை அழைப்பித்தார். அவரது பணிகள் சைவம் நமிழ் ஆகியவற்றுடன் நின்றுவிடவில்லை. அரசியல், கல்வி, சமூகம் ஆகிய துறைகளுக்கும் பரவியிருந்தன. வண்ணார்பண்ணையில் சைவப்பிரசார வித்தியாசாலையை நிறுவி தமது ஏராளமான சொத்துக்களை அப்பாடசாலைக்கு அர்ப்பணித்தார்.

தமக்கெண் வாழாது பிறர்க்கெண் வாழ்ந்த இப்பெரியார் தமது சொத்துக்களைத் தமது பிற்சந்ததியின் ருக்கு எழுதி வைக்கவில்லை. தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் சைவசமய வளர்ச்சிக்குமே அவற்றை அர்ப்பணித்துச் சென்றுள்ளார். இத்தகைய மகானைத் தமிழ்ச் சமுதாயமும் சைவர்களும் காலம் காலமாகப் போற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

நம்பிக்கை!

நாணயம் !!

பாதுகாப்பு!!!

உங்கள் சேமிப்பை உறுதிசெய்ய

“ஷப்ரா” வை
நாணயங்கள்

SHABRA
UNICO FINANCE LIMITED

61, நியூ புல்லர்ஸ் வீதி,
கொழும்பு-4.

தொலைபேசி : இல. 589310, 500576.

207, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : இல. 22073.

! கணக்கும்

!! நம்மை

!!! பின்கடலை

யாரிடு பாரிசி நம்மை

நன்றி

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமானது அகஷய வருடக் குருபூசையை முன்னிட்டு வெளியாகும் இவ்வழகு மலரின் சார்பில், கட்டுரைகள் தயார்செய்து தந்துதவிய நல் ஸ்ரீஸ்ரீகளுக்கும், மலரமைப்பைச் சீர்செய்ய அரிதின் முயன்றுதவிய அன்பர்களுக்கும், முகப்பைஅலங்கரிக்கும் பட அச்சுக்கட்டுரிய மூலபடந் தந்துதவியவர்களுக்கும், இதனை அழகுற அச்சிட்டுதவிய சுன்னுகம் திருமகள் அழுத்தகத்தார்க்கும் நாவலர் பணிமன்றம் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

ARYA
SCHOOL
EDUCATION

கூடு பாரிசி ராகாங்கி २०७
வாராபப்புரை

கூடு செர்ஜேஷன் பூசி १६
.A-பங்குாகலி

1986 முதல் பாரிசிகள் 1986 முதல் பாரிசிகள்

திருநெல்வேலி, கலாசாலை வீதி, கலாமன்றம் மண்டபத்தில் இயங்கும் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பணிமன்றம், சுன்னுகம், திருமகள் அழுத்தகத்தில் அச்சிட்டு (1986-11-24) வெளியிட்ட குருபூஜை மலர்.